

@up

Περιοδική Έκδοση
Πανεπιστημίου Πατρών

3η περίοδος
τεύχος 7
Μάρτιος-Απρίλιος 2022

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ

@UP: ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ-ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΞΙΑ

Κατερίνα Κωστίου - Γιάννης Παπαθεοδώρου (Τμήμα Φιλολογίας)

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πάνος Αλεξόπουλος (Ιατρική Σχολή)

Θεόδωρος Αντωνικόπουλος (Τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανικών & Τεχνολογίας Υπολογιστών-Πολυτεχνείο)

Μαρία Αργυροπούλου (Τμήμα Διοίκησης Τουρισμού)

Χρυσή Καραπαναγιώτη (Τμήμα Χημείας-Σχολή Θετικών Επιστημών)

Αρχόντω Τερζή (Τμήμα Λογοθεραπείας, ΣΕΑΥ)

Κώστας Τσεκούρας (Τμήμα Οικονομικών Επιστημών-ΣΟΔΕ)

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ

Φιλίω Βογιαντζή (Μονάδα Οικονομικής & Διοικητικής Υποστήριξης Ε.Λ.Κ.Ε. Πανεπιστημίου Πατρών)

ΓΡΑΦΙΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

PENCILCASE

ΜΟΝΙΜΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Μαρίνα Αναγνωστοπούλου (Μεταπτ. φοιτήτρια, Τμήμα Φιλολογίας)

Βασιλική Βαλιάνη (Μεταπτ. φοιτήτρια, Τμήμα Φιλολογίας)

Κώστας Βασιλόπουλος (Φοιτητής, Τμήμα Φυσικής)

Σταματία Καλλιβωκά (Μεταπτ. φοιτήτρια, Τμήμα Φιλολογίας)

Χαρά Λαγού (Μεταπτ. φοιτήτρια, Τμήμα Φιλολογίας)

Αγγελική Ματράκα (Υποψ. διδάκτωρ, Τμήμα Φιλολογίας)

Βασιλική Παπούλια (Μεταπτ. φοιτήτρια, Τμήμα Φιλολογίας)

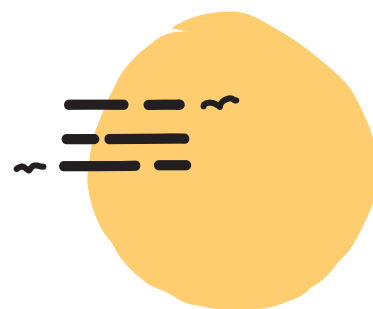
Ματίνα Παρασκευά (Διδάκτωρ, Τμήμα Φιλολογίας)

Ανδρέας Παρασκευόπουλος (Μεταπτ. φοιτητής, Τμήμα Φιλολογίας)

Άντα Σαμαρά (Μεταπτ. φοιτήτρια, Τμήμα Φιλολογίας)

Βενετία Σχοινά (Μεταπτ. φοιτήτρια, Τμήμα Θεατρικών Σπουδών)

Παναγιώτα Φωτεινοπούλου (Δευτεροετής φοιτήτρια, Τμήμα Φιλολογίας)

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΤΕΥΧΟΥΣ

Κυριάκος Αθανασόπουλος, Μαρία Αργυροπούλου, Κώστας Βασιλόπουλος, Κωνσταντίνος Δημητρόπουλος, Ασπασία Καγκελάρη, Σταματία Καλλιβωκά, Σταυρούλα Κορδελλά, Κατερίνα Κωστίου, Χαρά Λαγού, Σταυρούλα Μακρή, Ειρήνη Μαργιολάκη, Βασίλης Μάρκου, Μάνος Μπρούζας, Στυλιανός Μυστακίδης, Γιάννης Παπαθεοδώρου, Ανδρέας Παρασκευόπουλος, Βενετία Σχοινά, Κώστας Τσεκούρας, Μαρία Φραγκάκη, Μενέλαος Χριστόπουλος

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

Συντάκτες της ύλης

Upatras Photo Gallery

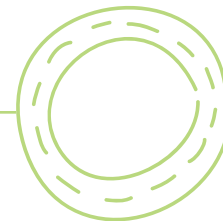
Pexels.com / Rawpixel.com

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

newsletter@upatras.gr

Ενυπόγραφα άρθρα και συνεντεύξεις δεσμεύουν μόνον τους συντάκτες τους. Επιτρέπεται η αναδημοσίευση οποιουδήποτε μέρους της ύλης του @Up, αρκεί να είναι ακριβής και να αναφέρεται η πηγή.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

EDITORIAL

ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ (4)

ΥΠ-ΟΥΕΙΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ – [ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΕΚΟΥΡΑΣ](#) (6)

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

ΕΝΤΑΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΑΚΤΙΝΟΒΟΛΙΑΣ ΣΥΓΧΡΟΤΡΟΝ – [ΕΙΡΗΝΗ ΜΑΡΓΙΩΛΑΚΗ](#) (8)

ΜΕΘΑΝΙΟ: Η ΠΙΝΗ ΤΗΣ ΓΗΣ – [ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΚΟΡΔΕΛΛΑ](#) (11)

ΚΕΝΤΡΟ ΟΔΥΣΣΕΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ – [ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ](#) (13)

ΝΕΥΡΟΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ – [ΜΑΡΙΑ ΦΡΑΓΚΑΚΗ](#), [ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΜΥΣΤΑΚΙΔΗΣ](#), [ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ](#) (15)

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ ΚΑΙ ΠΑΡΟΧΗ ΔΩΡΕΑΝ ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΜΕΡΙΜΝΑ ΣΤΟΥΣ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ – [ΑΣΠΑΣΙΑ ΚΑΓΚΕΛΑΡΗ](#) (16)

ΥΠ-ΕΙΚΟΝΙΣΕΙΣ

ΕΞΩΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΘΕΜΑΤΑ ΜΕΤΑΞΥ ΓΗΣ ΚΑΙ ΟΥΡΑΝΟΥ, ΝΕΡΟΥ ΚΑΙ ΑΕΡΑ: ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΗΣ GANNAELLE BRESSOUD-POLITIS – [ΜΑΡΙΑ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ](#) (18)

(UNIVER)CITY

ΤΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΟΔΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ (Ι.Ο.ΑΣ.) «ΠΑΝΟΣ ΜΥΛΩΝΑΣ» ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΣΦΑΤΕΣ ΔΡΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΑΤΡΩΝ – [ΜΑΝΟΣ ΜΠΡΟΥΖΑΣ](#) (21)

ALUMNI

ΕΡΙΦΥΛΗ: ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΕΜΦΥΛΩΝ ΔΙΑΚΡΙΣΕΩΝ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΜΑΣ – [ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΑΡΚΟΥ](#) (23)

ΦΟΙΤΗΤΙΚΕΣ (ΠΡΟ)ΤΑΣΕΙΣ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΓΕΦΥΡΑΣ ΑΠΟ ΖΥΜΑΡΙΚΑ «ΣΠΑΓΓΕΤΙ» (25)

«GHOSTS WITHIN», ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ – [ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΗ ΣΤΑΜΑΤΙΑ ΚΑΛΛΙΒΩΚΑ](#) (26)

ΓΡΑΜΜΑΤΑ-ΤΕΧΝΕΣ-ΕΠΙΣΤΗΜΕΣ

ΕΝΑ ΑΞΙΟΛΟΓΟ ΒΙΒΛΙΟ ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΘΕΣΗ – [ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ](#) (30)

ΔΙΝΑ ΡΟΖΗ, ΤΟΠΙΑ ΜΟΝΟΛΟΓΩΝ ΣΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ. ΔΟΚΙΜΕΣ ΤΗΣ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΓΡΑΦΗΣ – ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ – [ΒΕΝΕΤΙΑ ΣΧΟΙΝΑ](#) (32)

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΗΣ ΣΕΙΡΑΣ ΒΙΒΛΙΩΝ Ο ΟΥΡΑΝΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ – [ΚΩΣΤΑΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ](#) (33)

SEBASTIAN FITZEK, *Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ*: ΘΡΙΛΕΡ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ, Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ-ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ; – [ΣΤΑΜΑΤΙΑ ΚΑΛΛΙΒΩΚΑ](#) (34)

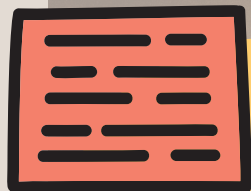
«BELFAST»: ΤΟ ΗΜΙΑΥΤΟΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟ BILDUNGSROMAN ΤΟΥ KENNETH BRANAGH ΟΔΕΥΕΙ ΟΛΟΤΑΧΩΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ OSCAR – [ΧΑΡΑ ΛΑΓΟΥ](#) (35)

ALFRED HITCHCOCK, «STRANGERS ON A TRAIN» (1951) – [ΣΤΑΜΑΤΙΑ ΚΑΛΛΙΒΩΚΑ](#) (36)

ΤΟ @UP ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ: ΝΕΕΣ ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΕΣ 2022 – [ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΜΑΚΡΗ](#) (37)

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ

ΟΙ ΔΟΥΟΜΕΝΕΣ ΤΟΥ ΚΑΦΕΝΕΙΟΥ (39)

Editorial

ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΚΩΣΤΙΟΥ - ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ

«Η Ευρώπη γίνεται για άλλη μία φορά θέατρο πολεμικών συγκρούσεων. Ζει μια ανθρώπινη τραγωδία, η οποία οφείλεται στην εισβολή στρατιωτικών δυνάμεων της Ρωσικής Ομοσπονδίας σε μία ανεξάρτητη χώρα, τη Δημοκρατία της Ουκρανίας. Είναι μια επέμβαση, η οποία δεν τιμά τον Ευρωπαϊκό Πολιτισμό, και η οποία θα δημιουργήσει αναμφίβολα επικίνδυνες διεθνείς προεκτάσεις. Το Πανεπιστήμιο Πατρών παραμένει σταθερά ταγμένο στην ειρήνη, και εκφράζει την αλληλεγγύη του στους πολίτες, στους Έλληνες ομογενείς, στην Ακαδημαϊκή Κοινότητα, στους πανεπιστημιακούς, στους εργαζόμενους και στους φοιτητές, στα Πανεπιστήμια της Δημοκρατίας της Ουκρανίας».

Το παραπάνω κείμενο είναι η πρόσφατη και δυστυχώς ακόμη επίκαιρη ανακοίνωση του Πανεπιστημίου Πατρών για το μείζον θέμα ενός άδικου πολέμου, που έχει ήδη στοιχίσει χιλιάδες ανθρώπινες ζωές και εκατομμύρια προσφυγικές ροές. Ευτυχώς είναι μια ανακοίνωση που δεν μπήκε στη γνωστή ζυγαριά των συμψηφισμών, του αφελούς «πασιφισμού», της θεωρίας της «ιμπεριαλιστικής περικύκλωσης», του εξισωτισμού των θυτών με τα θύματα, των θυμικών εξάρσεων που επισφραγίζονται με συναυλίες, «παραπονεμένα λόγια» και σφισμένες γροθιές.

Μία από τις πιο απεχθείς ιδεολογικές και πολιτισμικές στρεβλώσεις των ημερών μας είναι η αναζήτηση ενός εύκολου άλλοθι αποστασιοποίησης από τον συγκεκριμένο πόλεμο, με επιλεκτικές και αόριστες επικλήσεις στον «άνθρωπο» και στην «ειρήνη», προκειμένου να ξεχάσουμε ποιος επιτέθηκε σε ποιον και γιατί. Αυτό το κοινωνικό ρεύμα, που με αφορμή το ζήτημα της Ουκρανίας ήρθε στο προσκήνιο, είναι πολλαπλώς ανησυχητικό. Σε πρώτο επίπεδο, διακρίνεται ήδη ο σκοτεινός και αντιδραστικός πυρήνας της –όχι και τόσο αιφνίδιας– ελληνικής «ρωσοφιλίας», που έμαθε να συγχωνεύει τις προφητείες για το «ξανθόν γένος», με τις εκλεκτικές συγγένειες της παραδοσιακής Ορθοδοξίας, τις κορώνες για την «αντι-παγκοσμιοποίηση» και για το αντι-δυτικό μέτωπο «απέναντι στην Ε.Ε. και το ΝΑΤΟ».

Πρόκειται για μια ιδεολογική τάση με μεγάλη χρονική διάρκεια και βαθιά λαϊκιστικά ερείσματα. Σε ένα δεύτερο επίπεδο, διακρίνεται ο ωμός κυνισμός της δήθεν καλλιτεχνικής ευαισθησίας. Ο Διονύσης Σαββόπουλος συνάντησε «κλειστές πόρτες» όταν, στην πρόσφατη πρωτοβουλία του για μια συναυλία υπέρ της Ουκρανίας, έπρεπε να αναμετρηθεί με τις απαντήσεις των συναδέλφων του πως η «ειρήνη είναι η απάντηση, όποια και αν είναι η ερώτηση». Οι συνάδελφοί του είχαν έτοιμη την απάντηση, χωρίς να μπουν στον κόπο να κρίνουν –ή, χωρίς να θέλουν καν να ξέρουν– ποια είναι η ερώτηση. Προτίμησαν την πραγματική απάντηση στην πραγματική ερώτηση που γνωρίζουν καλά: ποια συναυλία «κόβει» περισσότερα εισιτήρια; Τέλος, σε τρίτο επίπεδο, για μια άλλη μια φορά, επιβεβαιώνεται η γοητεία που ασκούν οι «αυταρχικές προσωπικότητες», (βλ. Πούτιν) σε έναν λαό που έχει μάθει –και έχει «εκπαιδευτεί»– να περιμένει τον μεσσιανικό ηγέτη που θα επιβάλλει το δικό του δίκαιο στους «άλλους», στους «ξένους», στους «ισχυρούς», στους «νέο-ταξίτες»· ενδεχομένως και ερήμην του διεθνούς δικαίου.

Στις μέρες μας, αναβιώνει ξανά ένα παραπλανητικό δίπολο γύρω από τον πόλεμο και την ειρήνη. Μερικές φορές γίνεται τόσο παραπλανητικό που δεν μας αφήνει να κατανοήσουμε πόσο δύσκολη θα είναι η επόμενη μέρα. Σε τέτοιες ώρες, ζητάει κανείς να βρει και να ακούσει φωνές –όχι απαραίτητα για να παρηγορηθεί από αυτές αλλά απλώς για συνομιλήσει μαζί τους. Δεν πιστεύουμε βέβαια ότι οι ποιητές μιλούν προφητικά. Αλλά πρέπει να τους διαβάζουμε, καλύτερα και να τους «αφουγκραζόμαστε», ιδίως όταν περιγράφουν στάσεις, συμπεριφορές και συλλογικές νοοτροπίες που επανέρχονται απειλητικά στο προσκήνιο· ακριβώς επειδή και οι ίδιοι ένιωσαν ότι αυτές οι στάσεις τους περικυκλώνουν με απειλητικό τρόπο, στη δική τους ιστορική συγκυρία. Γι' αυτό παραθέτουμε το ποίημα «Νέοι της Σιδώνος, 1970», του Μανόλη Αναγνωστάκη:

Κανονικά δεν πρέπει να 'χουμε παράπονο
Καλή κι εγκάρδια η συντροφιά σας, όλο νιάτα.
Κορίτσια δροσερά — αρτιμελή αγόρια
Γεμάτα πάθος κι έρωτα για τη ζωή και για τη δράση.
Καλά, με νόημα και ζουμί και τα τραγούδια σας
Τόσο, μα τόσο ανθρώπινα, συγκινημένα,
Για τα παιδάκια που πεθαίνουν σ' άλληνη ήπειρο
Για ήρωες που σκοτώθηκαν σ' άλλα χρόνια,
Για επαναστάτες Μαύρους, Πράσινους, Κιτρινωπούς,
Για τον καημό του εν γένει πάσχοντος Ανθρώπου.
Ιδιαίτέρως σας τιμά τούτη η συμμετοχή
Στην προβληματική και στους αγώνες του καιρού μας
Δίνετε ένα άμεσο παρών και δραστικό — κατόπιν τούτου
Νομίζω δικαιούσθε με το παραπάνω
Δυο δυο, τρεις τρεις, να παίζετε, να ερωτευθείτε,
Και να ξεσκάσετε, αδελφέ, μετά από τόση κούραση.

(Μας γέρασαν προώρως, Γιώργο, το κατάλαβες;)

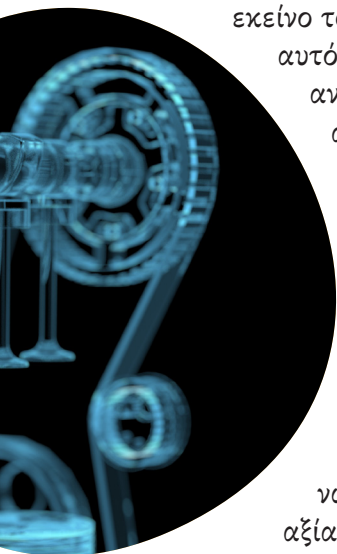

Την τελευταία 20ετία έχει παρατηρηθεί έκρηξη στην «εμπορευματοποίηση» της Πανεπιστημιακής έρευνας και στην συνεπακόλουθη δυναμική του φαινομένου που έχει ονομασθεί «ακαδημαϊκή επιχειρηματικότητα». Σαν κύριο όχημα ανάπτυξης της ακαδημαϊκής επιχειρηματικότητας έχει θεωρηθεί η ίδρυση και λειτουργίας τεχνοβλαστών (spin-off) εταιριών. Σε αυτή την κατεύθυνση, η διάχυση της γνώσης από τα πανεπιστήμια στις οικονομικές δραστηριότητες έχει αναδειχθεί ως η σημαντική, «τρίτη αποστολή» των πανεπιστημίων, που σε ευρύτερο πλαίσιο θεωρείται κρίσιμη εισροή για την υποστήριξη της ανταγωνιστικότητας, και κατ'επέκταση της οικονομικής ανάπτυξης, τόσο σε εθνικό όσο και σε περιφερειακό επίπεδο. Ειδικά στην Ευρώπη και στις ΗΠΑ, η δημιουργία θετικών επιπτώσεων (spillovers) από την εκμετάλλευση των οικονομικών αποτελεσμάτων της έρευνας είναι ένας από τους κύριους στόχους πολιτικής, που τα πανεπιστήμια έχουν ενσωματώσει στα στρατηγικά τους σχέδια. Σε αυτή την βάση, τα Πανεπιστήμια αφιερώνουν πόρους στην οργανωτική ανάπτυξη δομών που διευκολύνουν την κατοχύρωση πνευματικών δικαιωμάτων, διευρύνουν το επιχειρηματικό τους δίκτυο και εμπλουτίζουν τα κανάλια μεταφοράς τεχνολογίας, συμπεριλαμβανομένης της δημιουργίας νεοφυών επιχειρήσεων.

Η πιο συχνή οργανωτική προσέγγιση για την επιδίωξη των παραπάνω είναι η δημιουργία γραφείων μεταφοράς τεχνολογίας (GMT). Στα GMT ανατίθεται ο ρόλος της διαμόρφωσης και της υλοποίησης του «επιχειρηματικού μοντέλου» μεταφοράς τεχνολογίας του πανεπιστημίου, διαμορφώνοντας το περιεχόμενο ενός ευρέος φάσματος μηχανισμών. Τίθεται κατά συνέπεια το ερώτημα, ποιοι τύποι επιχειρηματικών μοντέλων είναι συνεπείς με τους στόχους και τις πρωτοβουλίες που υιοθετούν τα πανεπιστήμια για να υλοποιήσουν τη στρατηγική τους σ'

εκείνο το μέρος που αφορά τις δραστηριότητες μεταφοράς τεχνολογίας; Η βασική ιδέα πίσω από αυτό το ερώτημα είναι ότι οι διαδικασίες μεταφοράς τεχνολογίας στοχεύουν στην κάλυψη των αναγκών πολλών, εν δυνάμει ετερογενών, ενδιαφερομένων (stakeholders). Ο βαθμός κάλυψης αυτών των αναγκών σε συνδυασμό με τους πόρους που διατίθενται γι' αυτούς τους σκοπούς, προσδιορίζουν την αποτελεσματικότητα των όποιων μηχανισμών μεταφοράς τεχνολογίας και κατ'επέκταση του επιχειρηματικού μοντέλου του GMT που υιοθετείται.

Αρχικά, η έννοια του επιχειρηματικού μοντέλου του GMT χρησιμοποιήθηκε για την καλύτερη διερεύνηση των αναμενόμενων αποτελεσμάτων συγκεκριμένης επιλογής δραστηριοτήτων μεταφοράς τεχνολογίας, και των επιπτώσεών τους στα ευρύτερα συστήματα πανεπιστημιακών δραστηριοτήτων. Οι περισσότερες σχετικές μελέτες αναγνωρίζουν ότι τα επιχειρηματικά μοντέλα GMT περιγράφουν τη λογική με την οποία το Πανεπιστήμιο, με την οργανωσιακή του έννοια, δημιουργεί, προσφέρει και διανέμει αξία –οικονομική, κοινωνική ή άλλη– σε σχέση με ένα δίκτυο οικονομικών και κοινωνικών εταίρων. Η δημιουργία αξίας αναφέρεται στους εμπλεκόμενους φορείς και στον τρόπο με τον οποίο αυτοί συμμετέχουν στις διαδικασίες μεταφοράς τεχνολογίας. Η προσφορά αξίας προσδιορίζει τον τρόπο με τον οποίο η αξία παρέχεται και διανέμεται. Έτσι, η κατανόηση των επιχειρηματικών μοντέλων GMT και, κυρίως, ο εντοπισμός του κατάλληλου, μπορεί να βοηθήσει τα πανεπιστήμια να αυξήσουν την συμβολή τους στην κοινωνία καθώς και να παρέχουν καθοδήγηση σε προγράμματα σχεδιασμού, υλοποίησης και αξιολόγησης πολιτικής. Στη σχετική βιβλιογραφία έχουν καταγραφεί τέσσερις κύριοι τύποι επιχειρηματικών μοντέλων GMT, που παρουσιάζονται πολύ σύντομα παρακάτω.

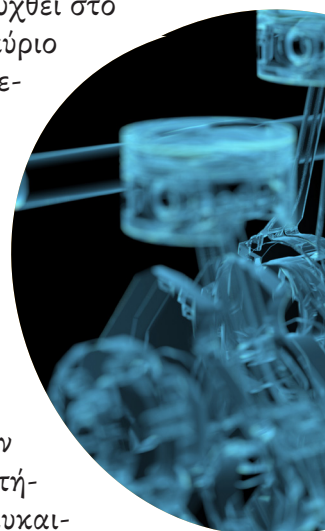
Η μεταφορά τεχνολογίας ως καταλύτης. Αυτός ο τύπος GMT αναφέρεται σε έναν πολύ μικρό αριθμό πανεπιστημίων που αναδείχθηκαν ως καταλύτες και παγκόσμιοι παίκτες στη συνεργασία πανεπιστημίου-βιομηχανίας για την ανάπτυξη ριζικών (radical) καινοτομιών. Σύμφωνα με αυτό το επιχειρηματικό μοντέλο, τα πιο επιτυχημένα γραφεία μεταφοράς τεχνολογίας είναι εκείνα που στοχεύουν σε πολύ υψηλές οικονομικές αποδόσεις των πατεντών τους και πραγματοποιούν πολύ μεγάλα έσοδα από αντίστοιχες συμφωνίες. Τα GMT των πανεπιστημίων που λειτουργούν ως καταλύτες δεν τείνουν να μεγιστοποιούν τον αριθμό των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας που αποκτούν ή τον αριθμό των νεοφυών επιχειρήσεων που δημιουργούν, αλλά τα έσοδα από την εκμετάλλευση (για παράδειγμα, μέσω αδειοδότησης) των ριζοσπαστικών καινοτομιών τους που παράγονται από την εσωτερική επιστημονική κοινότητα.

Η μεταφορά τεχνολογίας ως έξυπνο παζάρι. Ο δεύτερος τύπος επιχειρηματικού μοντέλου GMT αναφέρεται σε πανεπιστήμια που επιλέγουν να δημιουργήσουν και να διαδώσουν ανοιχτά την επιστήμη, καθώς αντιλαμβάνονται την ευθύνη τους να ανταποκρίνονται στις ανθρώπινες ανάγκες. Δίνουν ιδιαίτερη έμφαση μάλιστα στις ανάγκες των ευάλωτων ομάδων της κοινωνίας ώστε αυτές να εμπλακούν στην παραγωγή και διάδοση της γνώσης και της τεχνολογίας. Η λογική αυτού του επιχειρηματικού μοντέλου στηρίζεται κατά κύριο λόγο στην άποψη ότι οι πατέντες ενδέχεται να αποτύχουν να τονώσουν την καινοτομία λόγω της εμφάνισης των αντι-κοινών (anti-commons). Σε αυτό το πλαίσιο κατατίθεται το επιχείρημα ότι η «ιδιωτικοποίηση» της έρευνας, και ιδιαίτερα της βασικής, μπορεί να αποτρέψει την περαιτέρω ανάπτυξη της, και ότι αυτό αποδεικνύεται κοινωνικά αναποτελεσματικό, ειδικά όσον αφορά πεδία όπως της ιατρικής και της βιοτεχνολογίας. Σε αυτή την κατεύθυνση βρίσκεται και η εκμετάλλευση των ψηφιακών τεχνολογιών για την μεταφορά πολλών δραστηριοτήτων των Πανεπιστημίων – διδασκαλία, έρευνα και μεταφορά τεχνολογίας – σε ένα ευρύτερο φάσμα ενδιαφερομένων.

Η μεταφορά τεχνολογίας ως παραδοσιακό κατάστημα. Σε αυτόν τον τύπο επιχειρηματικού μοντέλου GMT η κυρίαρχη αντίληψη έγκειται στην προώθηση στην αγορά τεχνολογιών που έχουν ήδη αναπτυχθεί στο Πανεπιστήμιο, αλλά δεν έχουν βρει τον δρόμο προς την οικονομική τους εκμετάλλευση. Το κύριο μέσο είναι η κατοχύρωση πνευματικών δικαιωμάτων, συνήθως μέσω πατεντών, γι' αυτές τις τεχνολογίες, ώστε να δημιουργηθούν τα κίνητρα τόσο για την ανάπτυξη της βασικής έρευνας όσο, και κυρίως, της εμπορευματοποίησης των ερευνητικών αποτελεσμάτων που βρίσκονται σε απόθεμα. Η βασική επιδίωξη είναι η δημιουργία μεγάλων και διαφοροποιημένων χαρτοφυλακίων πατεντών. Η εμπειρία έχει δείξει ότι τέτοια επιχειρηματικά μοντέλα δεν τονώνουν ιδιαίτερα τα οικονομικά οφέλη του Πανεπιστημίου από συμφωνίες αδειοδότησης, ενώ τα αποτελέσματα στην δημιουργία τεχνοβλαστών είναι μικρά και σε κάποιες περιπτώσεις ανύπαρκτα.

Η μεταφορά τεχνολογίας ως συντονιστής των τοπικών διαδικασιών. Ο τέταρτος τύπος GMT αναφέρεται σε πανεπιστήμια που ενεργούν επιχειρηματικά προκειμένου να εκπληρώσουν την «τρίτη αποστολή», εκτός από τη διδασκαλία και την έρευνα. Τα επιχειρηματικά πανεπιστήμια αναγνωρίζουν τη σημασία της εκμετάλλευσης νέων επιστημονικών και τεχνολογικών ευκαιριών για την τόνωση της περιφερειακής/τοπικής οικονομικής ανάπτυξης. Αντίστοιχα, διευρύνουν το επιχειρηματικό τους δίκτυο, για να δημιουργήσουν νέα μαθήματα επιχειρηματικότητας σε επιστημονικά και τεχνολογικά τμήματα, να οργανώσουν διαγωνισμούς τοπικών επιχειρηματικών σχεδίων και να καλλιεργήσουν επιχειρηματική κουλτούρα στη διαχείριση τοπικών ζητημάτων. Σε πρώιμα στάδια αυτού του μοντέλου, που συνεπάγεται λιγότερο υποστηρικτικά πλαίσια, τα πανεπιστήμια ενδέχεται να ενεργούν περισσότερο προληπτικά για να παρέχουν εγκαταστάσεις (π.χ. θερμοκοιτίδες, ή/και επιταχυντές) και να δεσμεύουν περισσότερα ενδιαφερόμενα μέρη.

Παρά τον γενικό ενθουσιασμό για την τρίτη αποστολή, είναι σημαντικό οι πανεπιστημιακές κοινότητες να συνειδητοποιήσουν το σημαντικό εσωτερικό κόστος, όχι μόνο οικονομικό, της μεταφοράς τεχνολογίας. Θα πρέπει επίσης να είναι σε θέση να εκμεταλλευτούν τις συμπληρωματικότητες της μεταφοράς τεχνολογίας με την εκπαίδευση και την έρευνα για να αντισταθμίσουν κατά το δυνατόν αυτά τα κόστη. Μεταξύ των σημαντικότερων προβλημάτων που έχουν επισημανθεί στη βιβλιογραφία, είναι ότι ανεξάρτητα από το επιχειρηματικό μοντέλο GMT που υιοθετείται, στα πλαίσια του σχήματος εντολέα-εντολοδόχου, τα GMT αυτονομούνται επιδιώκοντας την προβολή και την επιστημονική ηγεσία των στελεχών τους, αντί της εξασφάλισης πόρων για τα Πανεπιστήμια ή τις θέσεις εργασίας για τα μέλη της κοινότητας.

από τη

της Πανεπιστημιακής
Κοινότητας

ΕΝΤΑΞΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΑΚΤΙΝΟΒΟΛΙΑΣ ΣΥΓΧΡΟΤΡΟΝ (EUROPEAN SYNCHROTRON RADIATION FACILITY, ESRF)

Εκ μέρους του Δικτύου GrSUN

ΕΙΡΗΝΗ ΜΑΡΓΙΩΛΑΚΗ

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΡΙΑ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ, ΤΜΗΜΑ ΒΙΟΛΟΓΙΑΣ
FORMER ESRF SCIENTIST (2003-2010)

Αγαπητά μέλη της Πανεπιστημιακής κοινότητας,

Με το σύντομο κείμενο που ακολουθεί επιθυμούμε να θέσουμε υπόψη σας ότι ένας σημαντικός αριθμός Ελλήνων ερευνητών (μέχρι στιγμής περισσότεροι των 500) στηρίζει την Εθνική συμμετοχή της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Εγκατάσταση Ακτινοβολίας Σύγχροτρον (European Synchrotron Radiation Facility-ESRF). Το Ινστιτούτο εδρεύει στην Grenoble της Γαλλίας και παρουσιάζεται στην Εικόνα 1. Την παρούσα δράση συντονίζουν οι εκπρόσωποι ενός, επί του παρόντος άτυπου, δικτύου Ελλήνων χρηστών ακτινοβολίας σύγχροτρον, επονομαζόμενου GrSUN (Greek Synchrotron User Network). Μέλη του δικτύου αποτελούν καταξιωμένοι επιστήμονες και νέοι ερευνητές (μεταπτυχιακού, διδακτορικού και μεταδιδακτορικού επιπέδου) από Πανεπιστήμια και Ερευνητικά Κέντρα της Ελλάδας και του εξωτερικού. Στόχος των μελών του δικτύου είναι να εντάξουμε τη χώρα μας ως συνεργαζόμενη χώρα στην Ευρωπαϊκή Εγκατάσταση Ακτινοβολίας Σύγχροτρον. Το Δίκτυο GrSUN αποτελείται από μέλη που έχουν ως βάση τους την πλειονότητα των Ελληνικών Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και Ερευνητικών Κέντρων, οι εκπρόσωποι των οποίων παρατίθενται στον [σύνδεσμο](#).

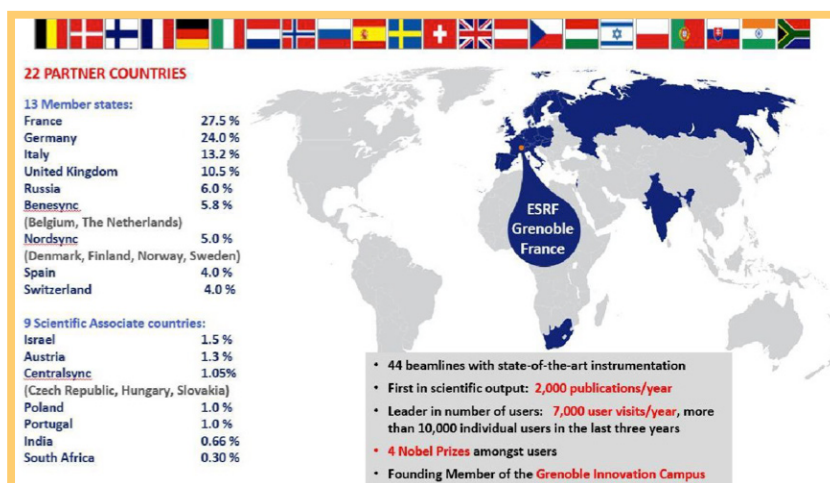
Εικόνα 1: Το ESRF: το πρώτο σύγχροτρον τέταρτης γενιάς σε όλον τον κόσμο. Το γιγάντιο όργανο παράγει ισχυρές ακτίνες Χ για μια ποικιλία ερευνών. Τι είναι το Ευρωπαϊκό σύγχροτρον: [μια περιγραφή σε λεπτά](#)

Η ακτινοβολία σύγχροτρον είναι ηλεκτρομαγνητική ακτινοβολία στην ευρεία περιοχή των ακτίνων Χ, πολύ υψηλής ισχύος και μεγάλης κατευθυντικότητας, που εκπέμπεται από ταχέως κινούμενα ηλεκτρόνια σε κλειστές τροχιές. Η ακτινοβολία σύγχροτρον παράγεται κυρίως σε ειδικούς επιταχυντές, σε εγκαταστάσεις μεγάλης κλίμακας και είναι ένα «πολυεργαλείο» που χρησιμοποιείται από πληθώρα επιστημονικών κλάδων για ποικίλες εφαρμογές.

Το ESRF (Ευρωπαϊκή Εγκατάσταση Ακτινοβολίας Σύγχροτρον) είναι ενταγμένη στο στρατηγικό κέντρο επιστημονικής αριστείας της Ευρώπης (ESRFI), που υποστηρίζεται από 22 χώρες, μεταξύ των οποίων 19 Ευρωπαϊκές, το Ισραήλ, η Ινδία και η Ν. Αφρική. Η συγκεκριμένη εγκατάσταση αποτελεί το πρώτο σύγχροτρον τέ-

ταρτης γενιάς σε όλον τον κόσμο. Η κατανομή των χωρών και ενδεικτικά χαρακτηριστικά της εγκατάστασης μεγάλης κλίμακας παρουσιάζονται στην Εικόνα 2, όπου υποδεικνύεται η απουσία της Ελλάδας και άλλων Βαλκανικών χωρών. Ως εκ τούτου, η συμμετοχή της Ελλάδος στο ESRF θα την καταστήσει πρωτοπόρα στη βαλκανική χερσόνησο και τη νοτιοανατολική Ευρώπη γενικότερα.

Το ESRF είναι στρατηγικά εγκατεστημένο μεταξύ άλλων δύο κέντρων καινοτομίας εκ των οποίων το ένα αφορά τις ψηφιακές τεχνολογίες (μικρο-/νανο-ηλεκτρονική και νανοτεχνολογίες) και το άλλο τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Ειδικότερα το ESRF είναι εγκατεστημένο επιστημονικό πάρκο καινοτομίας GIANT που πε-

Εικόνα 2: Οι χώρες μέλη του ESRF, οι χώρες με το καθεστώς επιστημονικού εταίρου και η συνεισφορά τους στον ετήσιο προϋπολογισμό της εγκατάστασης.

ριλαμβάνει επίσης τα εθνικά ερευνητικά κέντρα CEA και CNRS, το Université Grenoble Alpes (UGA), την Grenoble École de Management (GEM) και πληθώρα πολυεθνικών εταιρειών από τους τομείς υψηλής τεχνολογίας των ημιαγωγών και των φαρμακευτικών προϊόντων. Το ESRF μαζί με την Ευρωπαϊκή πηγή νετρονίων Ινστιτούτο Laue Langevin (ILL), το European Molecular Biology Laboratory (EMBL) και το Institut de Biologie Structurale (IBS) συνιστούν το Ευρωπαϊκό Επιστημονικό Πάρκο Φωτονίων και Νετρονίων (European Photon & Neutron –EPN-- Science Campus). Η συνύπαρξη όλων αυτών των ερευνητικών κέντρων και Πανεπιστημίων που συνεργάζονται με το ESRF προάγουν τη διεπιστημονικότητα και την παραγωγή καινοτόμων αποτελεσμάτων. Η έρευνα αιχμής που πραγματοποιείται στο EPN διασυνδέει με τον καλύτερο τρόπο τη βασική με την εφαρμοσμένη έρευνα, γεφυρώνοντας τον ακαδημαϊκό κόσμο με την βιομηχανία.

Το ESRF λειτουργεί καταλυτικά στη διεπιστημονικότητα, μέσω της αλληλεπίδρασης ερευνητικών ομάδων πρακτικά από όλη την υφήλιο και συγκεντρώνει την παγκόσμια πρωτοπορία στην έρευνα στα γνωστικά αντικείμενα των επιστημών υγείας και ζωής, επιστήμης των υλικών και επιστημών μηχανικών, φυσικής, χημείας, επιστημών περιβάλλοντος, βιολογίας, παλαιοντολογίας και πολιτιστικής κληρονομιάς. Σημειώνεται ότι ένας σημαντικός αριθμός επιστημόνων, μηχανικών, τεχνικών και διοικητικών, που εκπαιδεύτηκαν στο ESRF, επέστρεψαν στις πατρίδες τους και μετέφεραν πολύτιμη τεχνογνωσία.

Τα οφέλη της Ελλάδας από την Εθνική συμμετοχή στο ESRF θα είναι πολλαπλά:

- Πρόσβαση Ελλήνων ερευνητών στις εγκαταστάσεις μέσω των πιστοποιημένων διαδικασιών που ισχύουν διεθνώς.
- Πραγματοποίηση βασικής και εφαρμοσμένης έρευνας σε υψηλής τεχνολογίας πειραματικές διατάξεις (state-of-the-art).
- Πρόσβαση φοιτητών/τριών στις εκπαιδευτικές επισκέψεις, τα εκπαιδευτικά προγράμματα και Σχολεία που διοργανώνει ετησίως το ESRF.
- Ευκαιρία για διεπιστημονική έρευνα αλλά και ανάπτυξη συνεργασιών και διασύνδεσης με ερευνητές διεθνούς προβολής που εργάζονται στο ESRF και τα λοιπά εργαστήρια του κέντρου καινοτομίας GIANT, καθώς και με διεθνείς χρήστες της εγκατάστασης.
- Περιορισμό της διαρροής επιστημόνων (brain drain) και ενίσχυση του επαναπατρισμού τους (Rebrain Greece).

- Μεταφορά τεχνογνωσίας και εξειδίκευση σε τομείς της επιστήμης και τεχνολογίας σε υλισμικό και λογισμικό (hardware & software), που δεν έχουν αναπτυχθεί στην Ελλάδα, όπως για παράδειγμα η οπτική ακτίνων Χ και φυσική και τεχνολογία επιταχυντών.
- Ανάδειξη της χώρας στη διεθνή ερευνητική κοινότητα.
- Ευκαιρίες για ανάπτυξη δράσεων διασύνδεσης και συμβουλευτικής με/προς τη Βιομηχανία.

Το Δίκτυο GrSUN έχει πραγματοποιήσει το τελευταίο διάστημα μία σειρά από δράσεις σχετικά με την ένταξη της Ελλάδας στο ESRF, που παρατίθενται περιληπτικά παρακάτω:

- Δημιουργία ιστοσελίδας www.esrf.gr η οποία αφενός περιέχει πληροφορίες για το ESRF και αφετέρου επιτρέπει την ονομαστική εκδήλωση ενδιαφέροντος καθώς και τη συλλογή δεδομένων. Μέχρι στιγμής, και μετά την παρέλευση 30 ημερών από την δημοσίευση της ιστοσελίδας, περισσότεροι από 500 χρήστες έχουν εκδηλώσει ενδιαφέρον συμμετοχής. Επίσης, δημιουργήθηκαν σχετικοί σύνδεσμοι στα κοινωνικά δίκτυα Linkedin, Twitter, Facebook.
- Δημοσίευση σχετικού άρθρου στο BHMA Science και στο in.gr.
- Διαβούλευση με τις επιστημονικές εταιρείες ΕΕΕΤΣΥ (Ελληνική Εταιρεία Επιστήμης και Τεχνολογίας της Συμπυκνωμένης Ύλης), ΕΚΕ (Ελληνική Κρυσταλλογραφική Εταιρεία), ΕΑΕ (Ελληνική Αρχαιομετρική Εταιρεία) καθώς και το Επιστημονικό Πάρκο Πατρών (ΕΠΠ). Όλοι οι παραπάνω φορείς έχουν εκφράσει την ένθερμη υποστήριξη τους.
- Διαβούλευση με τους συμμετέχοντες φορείς. Έως σήμερα, το εγχείρημα έχει τεθεί υπό την αιγίδα της Κοσμητείας της Σχολής Θετικών Επιστημών και του Πανεπιστημίου Πατρών. Επίσης η δράση έχει τεθεί υπό την αιγίδα του Τμήματος Φυσικής, της Κοσμητείας της Σχολής Θετικών Επιστημών και του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.
- Πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος προς όλα τα Ελληνικά ΑΕΙ και Ερευνητικά Ινστιτούτα.
- Διαδικτυακή συνάντηση μεταξύ της διεύθυνσης του ESRF και εκπροσώπων της Ελληνικής πολιτείας. Η παρουσίαση του δικτύου GrSUN είναι διαθέσιμη από τον [σύνδεσμο](#).

Επιπροσθέτως, μία σχετική ενημερωτική ημερίδα (information day) εκ μέρους του ESRF θα πραγματοποιηθεί στις 6 Μαΐου στο Συνεδριακό και Πολιτιστικό Κέντρο του Πανεπιστημίου Πατρών. Πρόκειται για υβριδική ενημερωτική ημερίδα με φυσική και διαδικτυακή συμμετοχή όλων των ενδιαφερομένων, επιστημόνων του ESRF, ξενάγηση σε επιλεγμένες εγκαταστάσεις και επίδειξη πειραμάτων. Η ημερίδα θα γίνει σε πανελλαδική κλίμακα μέσω αναμετάδοσης στους διαφορετικούς φορείς που συμμετέχουν στην συγκεκριμένη δράση.

Η ύπαρξη κρίσιμης μάζας καταξιωμένων και νέων Ελλήνων Ερευνητών στην χρήση ακτινοβολίας σύγχροτρον ενισχύει το γεγονός ότι η προτεινόμενη δράση θα ανταποδώσει πολλαπλάσια οφέλη σε σχέση με την οικονομική συνεισφορά της χώρας. Αναλυτικά στοιχεία επί των οικονομικών στοιχείων, της παραγόμενης προστιθέμενης αξίας και των σχετικών επιστημονικών επιτευγμάτων θα συμπεριληφθούν σε εμπεριστατωμένη πρόταση που θα υποβληθεί σύντομα στην Ελληνική πολιτεία. Είμαστε πεπεισμένοι ότι η συμμετοχή της Ελλάδας στο ESRF θα λειτουργήσει ενισχυτικά προς την εξωστρέφεια της Ελληνικής κοινότητας έρευνας και ανάπτυξης και θα παράσχει όλα τα εχέγγυα για περαιτέρω εξέλιξη προς τις υπάρχουσες Εθνικές Υποδομές χτίζοντας ένα ολοκληρωμένο οικοσύστημα.

Η εκδήλωση ενδιαφέροντος η οποία γίνεται μέσω της ιστοσελίδας <https://esrf.gr/interest.html> είναι εξαιρετικά σημαντική. Η δράση αφορά σε φοιτητές και ερευνητές.

Παραμένουμε στη διάθεσή σας για περισσότερες πληροφορίες.

Η διαφυγή φυσικού αερίου είναι η κατακόρυφη μετανάστευση αερίων υδρογονανθράκων, κατά μήκος ρηγμάτων από τον φλοιό της Γης προς την επιφάνειά της. Το φυσικό αέριο είναι ως επί τω πλείστον βιοτικής προέλευσης και αποτελείται από μεθάνιο κατά 85% τουλάχιστον. Η διεργασία σχηματισμού του περιλαμβάνει την εναπόθεση οργανική ύλης, η οποία στη συνέχεια αποσυντίθεται αργά σε ιζηματογενή πετρώματα στον φλοιό της Γης, παράγοντας έτσι, φυσικό αέριο και πετρέλαιο. Το φυσικό αέριο όταν φτάσει στην επιφάνεια της Γης εγχέεται από τη λιθόσφαιρα στην ατμόσφαιρα ή στην υδρόσφαιρα (υποθαλάσσιες διαφυγές αερίου) δημιουργώντας ορατές, εστιασμένες εκδηλώσεις (π.χ. υποθαλάσσιους κρατήρες) ή αόρατες αλλά εκτενέστερες μικρο-διαφυγές.

Πιο ασυνήθιστο αλλά όχι σπάνιο είναι το «αβιοτικό μεθάνιο», το οποίο παράγεται χωρίς τη συμμετοχή οργανικής ύλης. Το αβιοτικό φυσικό αέριο είναι πλούσιο σε μεθάνιο και σχηματίζεται σε υπερβασικά εκρηξιγενή (περιδοτίτες) και μεταμορφωμένα (σερπεντινίτες) πετρώματα ως αποτέλεσμα υδρογόνωσης του διοξειδίου του άνθρακα. Η αβιοτική σύνθεση του μεθανίου αποδίδεται συνήθως στην αντίδραση Sabatier μεταξύ υδρογόνου και διοξειδίου του άνθρακα με παράγωγα: μεθάνιο και νερό. Μάλιστα, θεωρείται ως μια θεμελιώδης μετάβαση από την ανόργανη στην οργανική χημεία. Το υδρογόνο για τη σύνθεση του μεθανίου παράγεται από τη σερπεντινίωση των υπερβασικών πετρωμάτων. Το αβιοτικό αέριο που προέρχεται από σερπεντινίωση είναι ιδιαίτερα πλούσιο σε υδρογόνο και συμβάλλει στην ευφλεκτότητα της διαφυγής αερίου με αποτέλεσμα το αέριο να αυτοαναφλέγεται καθώς εκρέει από το έδαφος.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα διαφυγής αβιοτικού μεθανίου είναι περίπτωση της Χίμαιρας στην Τουρκία καθώς εκεί έχουμε τη μεγαλύτερη διαφυγή αβιοτικού μεθανίου στη Γη. Το αέριο διαφεύγει από ορατές οπές σε ρωγμές βράχου και με τη μορφή αόρατων διαφυγών σε εξάρσεις περιδοτίτη, σε εύρος περίπου 5.000 τ.μ., απελευθερώνοντας 190 τόνους μεθανίου στην ατμόσφαιρα κάθε χρόνο. Τουλάχιστον σε 20 σημεία το αέριο αυτοαναφλέγεται παράγοντας φλόγες που αγγίζουν έως και το μισό μέτρο, εξού και το όνομα του θρυλικού τέρατος που εκπνέει φωτιά. Το φαινόμενο αυτό είναι γνωστό και ως «αιώνια φλόγα». Η ραδιοχρονολόγηση με άνθρακα -14 έδειξε ότι το μεθάνιο της Χίμαιρας είναι ηλικίας μεγαλύτερης από 50.000 χρόνων ενώ οι «αιώνιες φλόγες» της Χίμαιρας είναι ενεργές για τουλάχιστον δύο χιλιετίες καθώς έχουν καταγραφεί από τον Πλίνιο τον Πρεσβύτερο (*Naturalis Historia*, 79 μ.Χ.).

Οι πρώτες διαφυγές αβιοτικού μεθανίου ανακαλύφθηκαν για πρώτη φορά στα τέλη της δεκαετίας του 1980 στις Φιλιππίνες (Los Fuegos Eternos of Zambales) και στη Ν. Ζηλανδία (Poison Bay) και έκτοτε ανακαλύπτονται με επιταχυνόμενο ρυθμό σε όλο τον κόσμο. Το αβιοτικό μεθάνιο έχει ανιχνευθεί σε χερσαίες διαφυγές αλλά και σε υπεραλκαλικές πηγές ($\text{pH} > 10$) που βρίσκονται σε οφιόλιθους και περιδοτίτες που χαρακτηρίζονται από ηπειρωτική σερπεντινίωση χαμηλής θερμοκρασίας, όπως συμβαίνει και στη χώρα μας. Πιο συγκεκριμένα, αναφέρονται στις υπεραλκαλικές, ιαματικές πηγές του Αρχανίου και της Εκκάρας στην περιοχή του Όθρυος που μελετήθηκαν με τη συμβολή του Τμήματος Γεωλογίας του Πανεπιστημίου Πατρών.

Η κατανόηση των περιβαλλόντων και των μηχανισμών παραγωγής αβιοτικού μεθανίου που παράγεται από τη σερπεντινίωση των εκρηξιγενών πετρωμάτων θα μπορούσε να βελτιώσει τα μοντέλα που αφορούν τη προέλευση της ζωής. Επιπλέον, οι διαφυγές αβιοτικού αερίου θεωρούνται ως ένα επίγειο ανάλογο στη μελέτη της προέλευσης και παρουσίας υδρογονανθράκων σε άλλους πλανήτες (π.χ. μελέτη του μεθανίου στον Άρη). Η διαφυγή φυσικού αερίου ερμηνεύτηκε, βάσει των αρχαίων ελληνικών και ανατολίτικων φιλοσοφικών και θρησκευτικών εκδοχών, ως «πνεύμα» που διαπερνά τα περισσότερα υλικά συστήματα της Γης. Μια ερμηνεία που πιθανότητα να ενισχύθηκε από το γεγονός ότι οι περισσότερες «αιώνιες φλόγες» εντοπίστηκαν χάρη στην άμεση σύνδεσή τους με διάφορες θρησκευτικές πρακτικές. Λόγου χάρη η Χίμαιρα βρίσκεται δίπλα σε έναν ναό προς τιμήν του θεού Ήφαιστου (2ος αιώνας π.Χ., Ελληνιστική Περίοδος). Αυτό που πρέπει να γνωρίζουμε είναι ότι οι διαφυγές φυσικού αερίου και οι επιπτώσεις τους μπορούν να γίνουν πλήρως κατανοητές μόνο μέσω της διεπιστημονικής έρευνας. Ένα τέτοιο όραμα μπορεί να έχει εκτεταμένες προεκτάσεις από τις οποίες αυτή τη στιγμή μόνο ένα μέρος μπορούμε να αντιληφθούμε.

Το Κέντρο Οδυσσειακών Σπουδών (Centre for Odyssean Studies) είναι ένα κοινωφελές επιστημονικό ίδρυμα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα με έδρα την Ιθάκη, που ιδρύθηκε το 1982 (ΦΕΚ 1067, τεύχος 2, 30.12.1982). Κύριος στόχος του είναι να υπηρετήσει με τρόπο αυστηρά επιστημονικό τις ομηρικές και, ειδικότερα, τις οδυσσειακές σπουδές και έρευνες σε διεθνή κλίμακα.

Πρώτος πρόεδρος του Κέντρου υπήρξε ο Ιωάννης Θ. Κακριδής, που έδωσε στο Κέντρο Οδυσσειακών Σπουδών κύρος και διαμόρφωσε την επιστημονική του ταυτότητα. Γενική Γραμματέας του Κέντρου από την ίδρυσή του ως σήμερα είναι η Διευθύντρια Ερευνών του ΕΙΕ, Μάχη Παϊζη-Αποστολοπούλου.

Τον Ιωάννη Κακριδή διαδέχτηκαν στην προεδρία του Κέντρου:

- ο ακαδημαϊκός Μ. Σακελλαρίου (-1993)
- ο καθηγητής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων Θ. Ι. Κακριδής (-2003)
- ο καθηγητής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης Δ. Ν. Μαρωνίτης (-2011)

Από το 2011 την προεδρία του Κέντρου ανέλαβε ο καθηγητής του Τμήματος Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Πατρών Μενέλαος Χριστόπουλος.

ΔΡΑΣΕΙΣ

Για την πραγματοποίηση των στόχων του το Κέντρο:

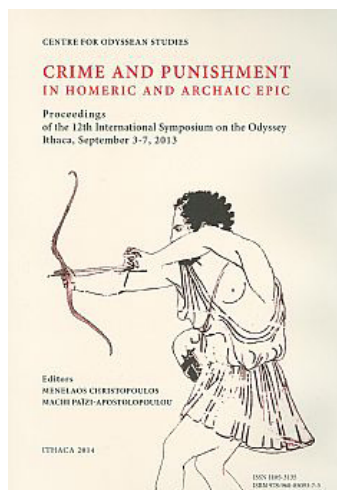
- Διοργανώνει κάθε τρία χρόνια διεθνή επιστημονικά συνέδρια για τη μελέτη του Ομήρου
- Εκδίδει τα Πρακτικά των συνεδρίων αυτών
- Συνδιοργανώνει με την Πανελλήνια Ένωση Φιλολόγων (ΠΕΦ) τα ετήσια «Σεμινάρια Ομηρικής Φιλολογίας» για τη μετεκπαίδευση καθηγητών της Μέσης Εκπαίδευσης που διδάσκουν τα ομηρικά έπη.
- Ενισχύει με όποιον τρόπο μπορεί τις αρχαιολογικές έρευνες που γίνονται στην Ιθάκη, αξιοποιεί κάθε είδους επιστημονικό υλικό που σχετίζεται με τις ομηρικές σπουδές και διοργανώνει διαλέξεις και άλλες δραστηριότητες που σχετίζονται με τη μελέτη, την έρευνα και την επίδραση των ομηρικών επών στον πολιτισμό.

ΤΑ ΔΙΕΘΝΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑ

Διαπρεπείς ομηριστές από όλο τον κόσμο τιμούν με την παρουσία τους τα συνέδρια που διοργανώνονται εδώ και τριάντα περίπου χρόνια στην Ιθάκη. Με τα συνέδρια αυτά, η Ιθάκη έχει καθιερωθεί στο διεθνές επιστημονικό στερέωμα ως σταθερό και τακτικό σημείο συνάντησης των ομηριστών. Παράλληλα, τα πρακτικά των διεθνών αυτών συναντήσεων διανέμονται στις βιβλιοθήκες της Ελλάδας και του εξωτερικού και αποτελούν σημείο αναφοράς για τις ομηρικές σπουδές. Ως σήμερα έχουν διοργανωθεί δεκατέσσερα διεθνή συνέδρια και έχουν δημοσιευθεί έντεκα τόμοι Πρακτικών των οποίων προχωρεί ήδη η ψηφιοποίηση. Το τελευταίο Συνέδριο με θέμα *Human and Non-Human in Homeric and Archaic Epic* πραγματοποιήθηκε, λόγω πανδημίας, διαδικτυακά φέτος με την τεχνική υποστήριξη του Πανεπιστημίου Πατρών και συντονισμό από δύο διδακτορικούς φοιτητές του Τμήματος Φιλολογίας (Γ. Χαριτάτο, Π. Τακτικού). Πολλοί φοιτητές του Τμήματος Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Πατρών έχουν κατά καιρούς συμμετάσχει στη γραμματειακή υποστήριξη των Συνεδρίων και κάποιοι παρουσίασαν και ανακοινώσεις στα Σεμινάρια.

Ο λογότυπος του Κέντρου από το χαρακτηριστικό του γλύπτη Τάσσου που απεικονίζει τον Οδυσσέα

Το εξώφυλλο του τόμου των Πρακτικών από το Διεθνές Συνέδριο του 2013 με θέμα *Crime and Punishment in Homeric and Archaic Epic*

Η διοργάνωση κάθε χρόνο μετεκπαιδευτικών σεμιναρίων για τους καθηγητές της Μέσης Εκπαίδευσης που διδάσκουν τον Όμηρο στα δημόσια Γυμνάσια και Λύκεια αποτελεί τη δεύτερη σταθερή δραστηριότητα του Κέντρου Οδυσσειακών Σπουδών. Κάθε χρόνο δίνεται η δυνατότητα σε φιλολόγους από διαφορετικές εκπαιδευτικές περιφέρειες να παρακολουθήσουν σεμιναριακά μαθήματα (από πανεπιστημιακούς ομηριστές αλλά και από εκπαιδευτικούς της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης) που τους βοηθούν να πλουτίσουν με νέες γνώσεις τη διδακτική τους εμπειρία. Τα πρακτικά των σεμιναρίων δημοσιεύονται, με ευθύνη και επιμέλεια της Πανελληνίας Ένωσης Φιλολόγων, στο περιοδικό Φιλολογική.

ΑΛΛΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

Το Κέντρο οργανώνει και πραγματοποιεί ποικίλες δραστηριότητες που σχετίζονται με τα ομηρικά έπη. Σε αυτές περιλαμβάνονται διαλέξεις, ομιλίες, εκθέσεις, συλλογές, ειδικές βιβλιοθήκες που έχουν ως έδρα την Ιθάκη ή την Αθήνα. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει η προσωπική βιβλιοθήκη του ιδρυτή του Κέντρου Ι.Θ. Κακριδή με βιβλία και ιδιόγραφες σημειώσεις που δωρίστηκε στο Κέντρο από τον Φ. Κακριδή.

Κάθε χρόνο διοργανώνεται από το Κέντρο μία μεγάλη διάλεξη στην αίθουσα της Αρχαιολογικής Εταιρείας στην Αθήνα με ομιλητή έναν διεθνώς καταξιωμένο Ομηριστή. Ως τώρα έχουν δώσει διαλέξεις ο Walter Burkert, ο Gregory Nagy, ο Douglas Frame, η Έλενα Walter-Καρύδη και η Nancy Felson. Τα κείμενα των διαλέξεων αυτών αναρτώνται στην ιστοσελίδα του Κέντρου.

Η συλλογή του Κέντρου Οδυσσειακών Σπουδών με χαλκογραφίες του 18ου αιώνα του γερμανού ζωγράφου J. H. W. Tischbein που είναι εμπνευσμένες από τις ραψωδίες των ομηρικών επών, συλλογή που προσέφερε στο Κέντρο ο καθηγητής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων Νίκος Ψημμένος, εκτίθεται στο Λαογραφικό Μουσείο της Ιθάκης.

Μια νέα πρωτοβουλία που το Κέντρο έχει πρόσφατα αναλάβει είναι, σε συνεργασία με το Δήμο Ιθάκης, να προχωρήσει σε μια ανακατασκευή της σχεδίας του Οδυσσέα όπως αυτή περιγράφεται στην Οδύσσεια, όταν ο κεντρικός ήρωας φεύγει με τη σχεδία αυτή από το νησί της Καλυψώς και φθάνει, μετά την καταστροφή της σχεδίας, στο νησί των Φαιάκων. Για την ανακατασκευή αυτή θα επιστρατευτούν τα παιδιά του Γυμνασίου και του Λυκείου με την τεχνική βοήθεια κάποιων ειδικών ώστε, πέρα από το πολιτιστικό και το τουριστικό ενδιαφέρον, να προκύψει και ένα σαφές εναλλακτικό εκπαιδευτικό αποτέλεσμα.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΚΤΙΝΟΒΟΛΙΑ - ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ

Ένα θέμα εξαιρετικά σημαντικό είναι, ασφαλώς, το ζήτημα των πόρων και της οικονομικής στήριξης του Κέντρου.

Παρότι η Ελλάδα θα έπρεπε να χτίζει την εικόνα της προς τα έξω με βάση τον πολιτισμό, κάτι που και στο εξωτερικό θα φαινόταν φυσικό και εύλογο, η χρηματοδότηση των φορέων του πολιτισμού είναι το τελευταίο μέλημα των ελληνικών κυβερνήσεων. Το Κέντρο αναζητάει διαρκώς τρόπους χρηματοδότησης των επιστημονικών και πολιτιστικών του δράσεων, τόσο προς την κατεύθυνση της πολιτείας όσο και προς την κατεύθυνση των ιδιωτικών χορηγιών. Στην αναζήτηση αυτή πολύτιμη υποστήριξη προσφέρουν σταθερά ο Δήμος Ιθάκης και η Περιφέρεια Ιονίων Νήσων.

Είναι όμως σημαντικό να εμπεδωθεί η αντίληψη ότι ο πολιτισμός είναι τρόπος ζωής και όχι πολυτέλεια και, συνεπώς, πρέπει να ενισχύεται και να χρηματοδοτείται όπως όλες οι δραστηριότητες που συνδέονται ευρύτερα με την παιδεία. Η αντίληψη αυτή έχει ως τώρα εμπεδωθεί σε πολλούς χώρους, όχι όμως ακόμη στο Υπουργείο Παιδείας και στο Υπουργείο Πολιτισμού.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ «ΝΕΥΡΟΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ»: ΜΕΛΕΤΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΝΕΥΡΟΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΣΤΗΝ ΑΝΩΤΑΤΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟ ΕΠΙΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ

ΔΡ. ΜΑΡΙΑ ΦΡΑΓΚΑΚΗ
ΜΕΛΟΣ ΕΔΙΠ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ (ΤΕΕΑΠΗ)

ΔΡ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΜΥΣΤΑΚΙΔΗΣ

ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΟΣ ΕΡΕΥΝΗΤΗΣ ΣΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ (ΜΕΤ)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΔΙΔΑΚΤΟΡΑΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΗΤΗΣ (ΤΜΗΥΠ)

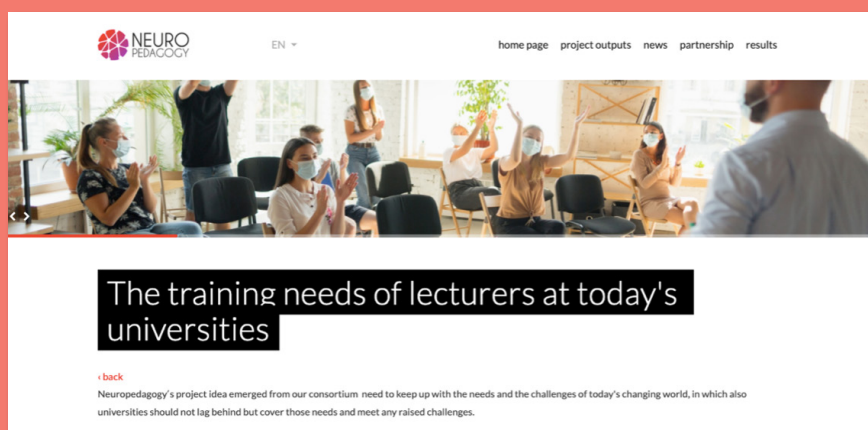
Δημοσιεύτηκαν τα πρώτα αποτελέσματα του διεθνούς έργου «Νευροπαιδαγωγική» (Neuropedagogy), στο οποίο συμμετέχει ενεργά και το Πανεπιστήμιο Πατρών. Πιο συγκεκριμένα, δημοσιεύτηκε η «Μελέτη για την εφαρμογή της Νευροεπιστήμης στην Ανώτατη Εκπαίδευση και τον προσδιορισμό επιμορφωτικών αναγκών». Τα αποτελέσματα της μελέτης βασίζονται σε έρευνα που διεξήχθη στις πέντε χώρες που μετέχουν στο έργο, στην πρώτη του φάση, στην οποία συμμετείχαν 149 μέλη διδακτικού προσωπικού πανεπιστημίων. Η μελέτη είναι διαθέσιμη σε όλες τις γλώσσες και στα αγγλικά, εδώ: www.neuropedagogy.eu/project-outputs.

Σκοπός του έργου είναι η επιμόρφωση των μελών διδακτικού προσωπικού ΑΕΙ, μέσω πρωτοποριακών παιδαγωγικών μεθόδων βασισμένων στη Νευροεπιστήμη και τη Νευροπαιδαγωγική.

Φάσεις του έργου: Στην τρέχουσα, δεύτερη φάση του έργου, αναπτύσσονται καινοτόμες μεθοδολογίες διδασκαλίας και μάθησης από εξειδικευμένους επιστήμονες, βασισμένες στα πιο σύγχρονα και έγκυρα βιβλιογραφικά δεδομένα. Στην τρίτη φάση του έργου, που θα ακολουθήσει, το Πανεπιστήμιο Πατρών θα ηγηθεί της ανάπτυξης συνεργατικής διαδικτυακής πλατφόρμας, η οποία θα φιλοξενήσει ψηφιακά επιμορφωτικά μαθήματα σχετικά με τις βασικές διαστάσεις της Νευροπαιδαγωγικής στην Ανώτατη Εκπαίδευση καθώς και την Κοινότητα Μάθησης και Πρακτικής με ενδιαφέρον επάνω στο περιεχόμενο του παρόντος έργου.

Οι ενδιαφερόμενες και οι ενδιαφερόμενοι, όπως τα μέλη ΔΕΠ, ΕΔΙΠ, ΕΤΕΠ, ΣΕΠ των ελληνικών πανεπιστημίων, που επιθυμούν να ενημερώνονται τακτικά για την πορεία του έργου, αλλά και να συμμετέχουν στις ερευνητικές κι επιμορφωτικές του δράσεις, μπορούν να επικοινωνούν με την ομάδα του έργου στο e-mail: neuropedagogy@upatras.gr

Γενικές Πληροφορίες και Ομάδα Έργου Πανεπιστημίου Πατρών: Το έργο «Neuropedagogy» χρηματοδοτείται από το Ευρωπαϊκό Πρόγραμμα Erasmus+ KA2. Η διεπιστημονική ομάδα του Πανεπιστημίου Πατρών αποτελείται από τη Δρ. Μαρία Φραγκάκη, μέλος ΕΔΙΠ και Επιστημονική Υπεύθυνη (ΤΕΕΑΠΗ), τον Καθηγητή Ιωάννη Χατζηλυγερούδη, Αναπληρωτή Επιστημονικό Υπεύθυνο (ΤΜΗΥΠ), τον Δρ. Στυλιανό Μυστακίδη, Εξειδικευμένο Ερευνητή στο Μουσείο Επιστημών και Τεχνολογίας (ΜΕΤ), καθώς και τον Υποψήφιο Διδάκτορα και Ερευνητή Δημητρώπουλο Κωνσταντίνο (ΤΜΗΥΠ).

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ ΚΑΙ ΠΑΡΟΧΗ ΔΩΡΕΑΝ ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΜΕΡΙΜΝΑ ΣΤΟΥΣ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ

ΑΣΠΑΣΙΑ ΚΑΓΚΕΛΑΡΗ

ΦΥΣΙΑΤΡΟΣ, ΓΡΑΦΕΙΟ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΜΕΡΙΜΝΑ, ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΑΤΡΩΝ

Η Κοινωνική Μέριμνα του Πανεπιστημίου Πατρών (<https://socialwelfare.upatras.gr/>) δημιουργήθηκε στο πλαίσιο της δράσης «Υποστήριξη Παρεμβάσεων Κοινωνικής Μέριμνας Φοιτητών του Πανεπιστημίου Πατρών». Κύριος στόχος της είναι η ενίσχυση των Δομών Κοινωνικής Μέριμνας του Πανεπιστημίου Πατρών και η υποστήριξη των φοιτητών που προέρχονται από ευαίσθητες/ευπαθείς κοινωνικές ομάδες (π.χ. άτομα με αναπηρία, φοιτητές με οικονομική αδυναμία, μονογονεϊκές οικογένειες, μετανάστες, πρόσφυγες, Ρομά, φοιτητές με ψυχικές διαταραχές, κ.ά.).

Το έργο στοχεύει, μέσω της παροχής ισότιμης εκπαίδευσης, ευκαιριών και προσβασιμότητας να διευκολύνει την ενσωμάτωση των φοιτητών που προέρχονται από ευπαθείς/ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες στην πανεπιστημιακή κοινότητα.

Η Κοινωνική Μέριμνα του Πανεπιστημίου Πατρών υποστηρίζει τον φοιτητή ποικιλοτρόπως παρέχοντας ψυχοκοινωνική ενδυνάμωση και ψυχολογική στήριξη, ιατρική υποστήριξη, φυσικοθεραπείες σε φοιτητές με κινητικά προβλήματα και επαγγελματική-ακαδημαϊκή συμβουλευτική. Ακόμη, παρέχει υποστήριξη και για τους φοιτητές με αναπηρία καλύπτοντας ειδικές ανάγκες που προκύπτουν κατά τη διάρκεια συμμετοχής τους στην εκπαιδευτική διαδικασία. Ήδη, από τον Οκτώβριο του 2018 που ξεκίνησε και η λειτουργία της, μέχρι και σήμερα έχει υποστηρίξει συνολικά πάνω από 800 φοιτητές.

Το **Γραφείο Ιατρικής Στήριξης** (<https://socialwelfare.upatras.gr/medical-support-office/>) της Κοινωνικής Μέριμνας λειτουργεί με την παρουσία Φυσιάτρου και Φυσικοθεραπευτή και βρίσκεται στην Κλινική Αποκατάστασης του Πανεπιστημιακού Γενικού Νοσοκομείου Πατρών της οποίας χρησιμοποιεί τις σύγχρονες εγκαταστάσεις της (γυμναστήριο, αίθουσα ανάλυσης βάδισης και ελέγχου ισορροπίας, θεραπευτική πισίνα). Η Ιατρική Στήριξη απευθύνεται κυρίως στις φοιτήτριες και τους φοιτητές του Πανεπιστημίου Πατρών που εμφανίζουν παθήσεις οι οποίες τους έχουν προκαλέσει κάποιο βαθμό αναπηρίας (νευρολογικές, ορθοπεδικές, ρευματολογικές κλπ.) αλλά και για φοιτήτριες/ες που παρουσιάζουν προσωρινά μυοσκελετικά προβλήματα ή αθλητικές κακώσεις εξαιτίας τραυματισμού ή ασθένειας.

Στο Γραφείο Ιατρικής Υποστήριξης γίνεται μία ολιστική αξιολόγηση του ασθενούς στο πλαίσιο της πάθησής του αλλά και του ατομικού, οικογενειακού και κοινωνικού ιστορικού ενώ παράλληλα προσφέρεται και μια εκτίμηση για ένα ευρύ πεδίο παθήσεων ανάλογα με τις ανάγκες του.

Η σωστή και αποτελεσματική αποκατάσταση επιτυγχάνεται μέσω εξατομικευμένου προγράμματος, ανάλογα τις δυνατότητες, τα συμπτώματα και τους στόχους του ασθενούς και με διατήρηση της καλής φυσικής κατάστασης και της πρόληψης επανατραυματισμού για όσο το δυνατό μεγαλύτερο χρονικό διάστημα. Τελικός θεραπευτικός στόχος είναι η μεγιστοποίηση της λειτουργικής ικανότητας του ασθενούς και η επιστροφή του στις καθημερινές δραστηριότητες χωρίς δυσκολία, ανεξάρτητα από το πρόβλημα, και ως εκ τούτου η άμεση επίδραση στην ποιότητα ζωής του.

Παράλληλα με τη λειτουργία του Γραφείου Ιατρικής Υποστήριξης παρέχονται και συμβουλευτικές υπηρεσίες για τη βελτίωση της σωματικής κατάστασης ενός ασθενούς και την αποκατάστασή του. Επίσης, στην ιστοσελίδα της Κοινωνικής Μέριμνας υπάρχει η ειδικά διαμορφωμένη ενότητα της Ασκησιολογίας (σε γραπτή και ψηφιακή μορφή), η οποία έχει δημιουργηθεί από τον φυσικοθεραπευτή της Κοινωνικής Μέριμνας (<https://socialwelfare.upatras.gr/exercises/>).

Τέλος, το Γραφείο Ιατρικής Υποστήριξης της Κοινωνικής Μέριμνας του Πανεπιστημίου Πατρών, σε συνεργασία με το Πανεπιστημιακό Γυμναστήριο, υλοποιεί δωρεάν δράσεις Φυσικής Αγωγής (γυμναστικής και χορού). (<https://socialwelfare.upatras.gr/2022/01/20/symmetochi-se-athlitikes-draseis/>).

Οι δράσεις αυτές απευθύνονται σε φοιτήτριες και φοιτητές που έχουν χρόνια νοσήματα ή αναπηρία και πραγματοποιούνται στις αθλητικές εγκαταστάσεις του Πανεπιστημίου Πατρών στο Πανεπιστημιακό Γυμναστήριο. Τις προπονήσεις και τις πρόβες χορού αναλαμβάνουν μέλη ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού φυσικής αγωγής του Πανεπιστημιακού Γυμναστηρίου παρέχοντας παράλληλα και υποστήριξη από ιατρό και φυσικοθεραπευτή. Στόχος των δράσεων αυτών είναι η ανάπτυξη της δημιουργικότητας, η κοινωνικοποίηση, η αλληλεπίδραση καθώς και η βελτίωση της φυσικής κατάστασης των φοιτητριών/των.

Οι υπηρεσίες της Κοινωνικής Μέριμνας παρέχονται τόσο σε προπτυχιακούς όσο και σε μεταπτυχιακούς φοιτητές και υποψήφιους διδάκτορες, αρκεί να είναι ενεργοί φοιτητές/τριες του Πανεπιστημίου Πατρών.

*Όλες οι υπηρεσίες παρέχονται δωρεάν και έχουν εμπιστευτικό χαρακτήρα καθώς διατηρούν απόλυτα το προσωπικό απόρρητο τηρώντας τις κείμενες νομοθεσίες (GDPR)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Ωράριο λειτουργίας:

Δευτέρα έως Παρασκευή 8.30 με 15.00

Τηλέφωνο επικοινωνίας: 2610969696

E-mail: socialwelfare@upatras.gr

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΣΤΗΡΙΞΗΣ

Ασπασία Καγκελάρη, Φυσίατρος

Χρυσόστομος Παζαρίδης, Φυσικοθεραπευτής

ΕΞΩΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΘΕΜΑΤΑ ΜΕΤΑΞΥ ΓΗΣ ΚΑΙ ΟΥΡΑΝΟΥ, ΝΕΡΟΥ ΚΑΙ ΑΕΡΑ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΗΣ **GANNAELLE BRESSOUD-POLITIS**
ΣΤΗ **MARIA ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ**

Στην καθημερινή υπερπραγματικότητα των προσομοιώσεων που επιβάλλουν τα μέσα μαζικής επικοινωνίας, όπου εικόνες και θέαμα αντικαθιστούν πλέον τον κόσμο του νοήματος -όπως αναφέρει ο Ζαν Μποντριγιάρ- πολλές φορές φυλακίζόμαστε στον κόσμο των θεαμάτων και των ομοιωμάτων και χάνουμε την πραγματική εικόνα του κόσμου. Σε αυτή την πραγματικότητα έρχεται η Gannaëlle Bressoud, με τη δική της αισθητικοποίηση του κόσμου, να άρει τα εικονικά δεδομένα και να διαμορφώσει εκείνες τις όψεις επικοινωνίας, στις οποίες εικόνα και πραγματικό σμιλεύουν τον κόσμο της τέχνης και ικανοποιούν ανάγκες έκφρασης της βιωμένης πραγματικότητας.

Αρχιτέκτων και εικαστικός, γεννημένη και μεγαλωμένη στο Παρίσι, ξεκίνησε σχέδιο και ζωγραφική σαν αυτοδίδακτη στο εικαστικό οικογενειακό της περιβάλλον. Στη συνέχεια, εμπλούτισε τις γνώσεις της στο πλαίσιο των ακαδημαϊκών της σπουδών με δίπλωμα Εφαρμοσμένων τεχνών – Αρχιτεκτονικής εσωτερικών χώρων από την Ecole Boule des Paris και πτυχίο Αρχιτεκτονικής από την Ecole d'Architecture Paris-La-Villette. Από το 2000 ζει στην Πάτρα. Έκτος από τις δραστηριότητες που αφορούν την αρχιτεκτονική, από το 2007, διδάσκει ζωγραφική-κατασκευές σε παιδιά στα εικαστικά εργαστήριά των Δήμων Ρίου (2007-2012) και Πατρών από το 2014 μέχρι σήμερα. Μέλος του ΤΕΕ και του Επιμελητηρίου Εικαστικών Τεχνών Ελλάδος, έχει συμμετάσχει σε ομαδικές εκθέσεις, κυρίως στην Ελλάδα.

Φαίνεται να ταξιδεύετε τόσο στο γεωγραφικό όσο και στον εικαστικό χώρο. Μιλήστε μας για την απόφασή σας να εγκατασταθείτε στην Πάτρα και το δημιουργικό σας στάδιο εδώ.

Η απόφαση να φύγεις από τη χώρα σου δεν είναι ποτέ εύκολη. Έχω ταξιδέψει σε πολλά μέρη της Ελλάδας. Η ζωή μου, όμως, στην Πάτρα, μια πόλη με πολύ καλή ποιότητα ζωής, ανάμεσα στον κόλπο της Πάτρας και τα βουνά του Παναχαϊκού, μου δημιουργεί ιδιαίτερα συναισθήματα. Επίσης, η δουλειά του εικαστικού απαιτεί αυτοσυγκέντρωση και απομόνωση, κάτι το οποίο, αν και δύσκολο στην οικογενειακή μου καθημερινότητα, το πετυχαίνω περιοδικά. Για ένα μεγάλο διάστημα έκλεβα στιγμές και δούλευα αποκλειστικά με χαρτόνια, κολάζ και χρώματα διαφόρων ειδών, κυρίως τοπία. Αυτά τα έργα που μπορεί να φαίνονται απεικονιστικά, εκφράζουν σπαράγματα αναμνήσεων, με εξωπραγματικά και μεταβαλλόμενα θέματα, μεταξύ γης και ουρανού, νερού και αέρα. Η ανθρώπινη φιγούρα κάνει κάποιες, διακριτικά παροδικές, εμφανίσεις στα έργα μου.

Πειραματίζομαι και με άλλες τεχνικές, εκφράζοντας συναισθηματικές εντυπώσεις του φυσικού περιβάλλοντος και του αστικού τοπίου, επικεντρωμένη στη χειρονομία και στο χρώμα.

Οι θεματικές αναζητήσεις σας συνεχίζονται πέρα από την ανθρώπινη φιγούρα και το φυσικό και αστικό τοπίο;

Το νερό μαζί με τα άλλα στοιχεία, τον άνεμο, τη Γη και τη φωτιά, ο βιότοπος όλων των ζωντανών οργανισμών πάνω στη Γη, φαίνεται πως έχει μια κεντρική θεματική θέση στο μεγαλύτερο μέρος της δουλειάς μου. Το διερευνώ με τις διάφορες μορφές που κυριαρχούν στη ζωή μας: θαλασσινό ταραγμένο ή γαλήνιο, ήρεμο νερό, όπως το λιμναίο, ορμητικό όπως αυτό των ποταμών, νερό που στερεοποιείται σε πάγο, που εξατμίζεται σε ομίχλη, ή βροχή. Για παράδειγμα, αναπαριστώ τις φωτεινές ανταύγειες του κινούμενου νερού μαζί με μία φανταστική και αφαιρετική διάσταση του τοπίου.

Έκτος από πνευματικό σύμβολο, το νερό, ως μέσο αναγέννησης, μέσα από τη διαφάνειά του, επιφέρει μια αίσθηση αγνότητας, παρθενίας και φρεσκάδας. Η ελαφρότητα του σώματος, όταν είναι μέσα στο νερό, γεννά μιας άλλης μορφής ονειρική αίσθηση και απόδοση.

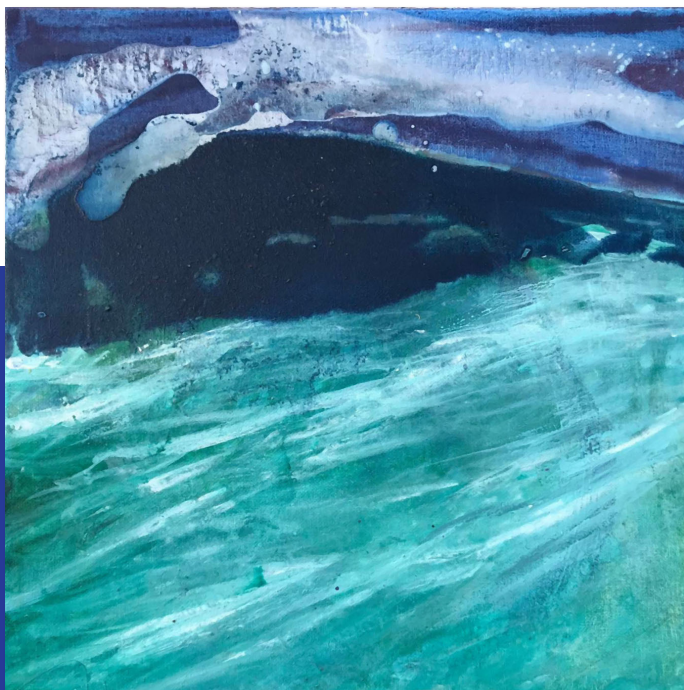
Για τα πιο πρόσφατα έργα μου εμπνέομαι από την τεχνική άσκηση της ακουαρέλας. Μπορούμε να πούμε ότι, το νερό, ως διαλυτικό των χρωμάτων, αντιπροσωπεύει και τον εαυτό του. Έτσι, παίζω μαζί του σαν υλικό και σαν μέσο! Η γρήγορη, ζωηρή χειρονομία του πινέλου προκαλεί τις κινήσεις του, τα αραιωμένα χρώματα παίζουν με τη διαφάνεια, ενώ οι βούλες συμβολίζουν τις φυσαλίδες του αφρού.

Γιατί ζωγραφίζετε; Ποια είναι εκείνη η δύναμη ή η ανάγκη που σας οδηγεί στη δημιουργία;

Φαίνεται ότι αυτό συμβαίνει ως κάτι που σχετίζεται μόνο με την εσωτερικότητα. Από την παιδική μου ηλικία παρατηρούσα και άκουγα περισσότερο από ότι μιλούσα. Κάπως έτσι, νομίζω πως γεννήθηκε μέσα μου η ανάγκη να εκφράζομαι μέσα από τη ζωγραφική, η οποία αποτελούσε μέρος της μόρφωσής μου και της πολιτιστικής κουλτούρας της οικογένειάς μου. Έτσι, έγινε συστατικό μέρος της ύπαρξής μου.

Η εξάσκηση της τέχνης είναι σαν να εξαρτάται ολοκληρωτικά από μια επιτακτική, εσωτερική αναγκαιότητα, από μακροχρόνιες ωριμάνσεις, σιωπές και αναγεννήσεις που παίζονται μέσα από την ποιητική μυστικότητα και τις απαιτήσεις της στην κλίμακα μιας ολόκληρης ζωής.

ΤΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΟΔΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ (Ι.Ο.Α.Σ.) «ΠΑΝΟΣ ΜΥΛΩΝΑΣ» ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΣΦΑΤΕΣ ΔΡΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΑΤΡΩΝ

ΜΑΝΟΣ ΜΠΡΟΥΖΑΣ

ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΑΕΡΟΝΑΥΠΗΓΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

Το μεσημέρι της 22ης Μαρτίου του 2004 ο 22χρονος Πάνος Μυλωνάς, τεταρτοετής φοιτητής του Τμήματος Μηχανολόγων και Αεροναυπηγών Μηχανικών του Πανεπιστημίου Πατρών, έχασε τη ζωή του σε τροχαίο δυστύχημα στην τότε Εθνική Οδό Κορίνθου – Πατρών, ενώ πήγαινε να παρακολουθήσει τα μαθήματά του στην Πάτρα.

Η είδηση της τραγικής και άδικης απώλειας του Πάνου συντάραξε τους φοιτητές του πανεπιστημίου και αποτέλεσε την αφορμή για την ίδρυση του Ινστιτούτου Οδικής Ασφάλειας (Ι.Ο.Α.Σ.) «Πάνος Μυλωνάς» έναν χρόνο αργότερα, τον Μάιο του 2005. Η αιτία, ωστόσο, για την ίδρυση του Ι.Ο.Α.Σ.

ήταν βαθύτερη και οφείλεται στο γεγονός ότι η χώρα μας βρισκόταν σε μία από τις χειρότερες θέσεις όσον αφορά στα τροχαία συμβάντα στην Ευρώπη, τα οποία αποτελούν και την πρώτη αιτία θανάτου για τους νέους στην Ελλάδα. Όπως χαρακτηριστικά αναφέρθηκε στην ανακοίνωση του Πανεπιστημίου Πατρών, ο Πάνος «υπήρξε φοιτητής εξάιρετου ήθους, πολλά υποσχόμενος στον χώρο της τεχνολογίας και της δημοσιογραφίας, ιδιαίτερων ικανοτήτων, με πολλαπλά ενδιαφέροντα και η απώλειά του αποτέλεσε πλήγμα για την πανεπιστημιακή κοινότητα».

Το Ινστιτούτο που φέρει την πλήρη επωνυμία «Ελληνικό Ινστιτούτο Έρευνας και Εκπαίδευσης για την Οδική Ασφάλεια και την Πρόληψη & Μείωση των τροχαίων ατυχημάτων “Πάνος Μυλωνάς”» διανύει φέτος τον 17ο χρόνο συνεχούς και αδιάλειπτης λειτουργίας και η στόχευσή του παραμένει η ίδια: να προωθήσει την καλλιέργεια κυκλοφοριακής παιδείας και την ασφαλή συμπεριφορά στον δρόμο, υποστηρίζοντας, παράλληλα, τους φορείς της πολιτείας σε δράσεις πρόληψης. Πλέον η Ε.Ο. Κορίνθου - Πατρών αποτελεί έναν σύγχρονο αυτοκινητόδρομο. Η χώρα μας, ωστόσο, εξακολουθεί να κατέχει μια από τις χειρότερες θέσεις στην Ευρώπη στα τροχαία συμβάντα, παρά τη σημαντική μείωση που σημειώθηκε την τελευταία δεκαετία. Το γεγονός αυτό καταδεικνύει την ανάγκη για δράσεις και πρωτοβουλίες με σκοπό τη βελτίωση του επιπέδου της οδικής ασφάλειας.

Το Ι.Ο.Α.Σ. έχοντας στο επίκεντρο της δράσης του τον άνθρωπο, πιστό στο όραμά του για μείωση των τροχαίων δυστυχημάτων, στοχεύει πρωτίστως στην ευαισθητοποίηση των πολιτών στο ζήτημα της πρόληψης των τροχαίων συμβάντων. Για τον σκοπό αυτό, το Ινστιτούτο έχει οργανώσει δράσεις για την ενημέρωση και την ευαισθητοποίηση των πολιτών, εκπαιδευτικά προγράμματα για όλες τις εκπαιδευτικές βαθμίδες και για όλους τους χρήστες του δρόμου, καθώς και εκστρατείες ενημέρωσης σε θέματα οδικής ασφάλειας.

Το Ινστιτούτο αποτελεί, μεταξύ άλλων, ενεργό μέλος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Ασφάλειας Μεταφορών (ETSC), της Διεθνούς Ομοσπονδίας Αυτοκινήτου (FIA), Συμβουλευτικό Όργανο του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών (ΟΗΕ) και μέλος του Εθνικού Συμβουλίου Οδικής Ασφάλειας. Το έργο του Ι.Ο.ΑΣ. έχει αναγνωριστεί σε εθνικό και διεθνές επίπεδο, έχοντας διακριθεί από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (με το βραβείο του Ευρωπαίου Πολίτη), τη Σουηδική Κυβέρνηση (για την «έμπνευση» της ιδέας του ISO 39001:2012 για τη διαχείριση της Οδικής Ασφάλειας), την Ακαδημία Αθηνών (βραβείο Γ' Τάξεως των Ηθικών και Πολιτικών Επιστημών) καθώς και από άλλους οργανισμούς.

Η συμβολή του Πανεπιστημίου Πατρών υπήρξε καθοριστική για τη δημιουργία του Ινστιτούτου αλλά και για τη μετέπειτα πορεία του. Το πανεπιστήμιο ήταν αυτό που υποστήριξε και κινητοποίησε τη μεγάλη διαμαρτυρία που πραγματοποιήθηκε ύστερα από τον θάνατο του Πάνου Μυλωνά. Η διαμαρτυρία είχε μεγάλη απήχηση στην κοινωνία, εντείνοντας την ανάγκη για πρόληψη, ενημέρωση και δράση κατά των τροχαίων ατυχημάτων. Έτσι, η δημιουργία του Ινστιτούτου κατέστη αναγκαία. Έκτοτε, το Πανεπιστήμιο Πατρών λειτουργεί ως αρωγός στο όραμα του Ινστιτούτου για έναν κόσμο χωρίς τροχαία δυστυχήματα, αποτελώντας ταυτόχρονα και το πρώτο ιδρυτικό μέλος του.

Το Πανεπιστήμιο Πατρών και το Ι.Ο.ΑΣ. έχουν διοργανώσει από κοινού δράσεις. Οι πιο πρόσφατες πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο της 15ης Πανελλαδικής Εβδομάδας Οδικής Ασφάλειας. Η Εβδομάδα Οδικής Ασφάλειας διοργανώνεται για 15η συνεχή χρονιά από το Ινστιτούτο Οδικής Ασφάλειας (Ι.Ο.ΑΣ.) «Πάνος Μυλωνάς», σε συνεργασία με τον Σύλλογο Ελλήνων Συγκοινωνιολόγων (Σ.Ε.Σ), με την υποστήριξη του φορέα «ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΥΠΟΔΟΜΕΣ και ΟΔΟΙ ΜΕ ΔΙΟΔΙΑ» με διακριτικό τίτλο «HELLASTRON», της Συμμαχίας για την Ασφάλεια και τον Πολιτισμό στο Δρόμο «Δρόμοι στο Μέλλον» και με τη στήριξη πλήθους άλλων φορέων και οργανώσεων και τελεί υπό την Αιγίδα του Υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών. Κάθε χρόνο, την τρίτη εβδομάδα του Μαρτίου συσπειρώνονται φορείς και δυνάμεις της χώρας μας για την προώθηση κρίσιμων ζητημάτων κυκλοφοριακής αγωγής και οδικής ασφάλειας ενώ, παράλληλα, πραγματοποιούνται δράσεις ενημερωτικού, εκπαιδευτικού και θεσμικού χαρακτήρα.

Οι δράσεις που πραγματοποιήθηκαν στο Πανεπιστήμιο Πατρών περιελάμβαναν:

- Την τελετή απονομής της 7ης Υποτροφίας εις μνήμην Πάνου Μυλωνά. Η Υποτροφία «Πάνος Μυλωνάς» θεσπίστηκε το 2005 με απόφαση της Συγκλήτου του Πανεπιστημίου Πατρών και απονέμεται από τον Πρύτανη του Πανεπιστημίου στον πρωτεύσαντα φοιτητή του 4ου έτους του Τμήματος Μηχανολόγων και Αεροναυπηγών Μηχανικών, εις μνήμην του φοιτητή Πάνου Μυλωνά, ο οποίος διένυε το 4ο έτος των σπουδών του πριν από τον άδικο χαμό του.
- Εκπαιδευτικά προγράμματα για την οδική ασφάλεια για τους φοιτητές του Πανεπιστημίου Πατρών, με σκοπό την ενημέρωση και την ευαισθητοποίησή τους σχετικά με την υπεύθυνη οδική συμπεριφορά. Πραγματοποιήθηκε, επίσης, βιωματική εκπαίδευση με τη χρήση των προσομοιωτών της κινητής μονάδας του Ινστιτούτου.
- Ενημέρωση των φοιτητών για τους κινδύνους της χρήσης του τηλεφώνου κατά την οδήγηση μέσω της πλατφόρμας «Drive in the Moment». Το Ι.Ο.ΑΣ. έχει αναλάβει την υλοποίηση του προγράμματος «Drive in the Moment» σε συνεργασία με τη Διεθνή Ομοσπονδία Αυτοκινήτου (FIA), με στόχο την ελάττωση της χρήσης του κινητού τηλεφώνου κατά την οδήγηση. Το «Drive in the Moment» είναι ένα σύγχρονο ψηφιακό εργαλείο που δημιουργήθηκε από την Αυστραλιανή Ομοσπονδία Αυτοκινήτου (AAA) σε συνεργασία με το Πανεπιστήμιο του Queensland και βασίζεται σε επιστημονικά τεκμηριωμένη πρακτική.

Παράλληλα, πραγματοποιήθηκαν προγράμματα κυκλοφοριακής αγωγής σε σχολεία πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης και στις τρεις Περιφερειακές Ενότητες του νομού Αχαΐας σε συνεργασία με την Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας. Στο Πανεπιστήμιο Πατρών πραγματοποιήθηκαν δραστηριότητες και συναντήσεις για θέματα βιώσιμης ασφαλούς κινητικότητας στο πλαίσιο της Περιφερειακής Ημέρας Οδικής Ασφάλειας Δυτικής Ελλάδας.

ΕΡΙΦΥΛΗ: ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΕΜΦΥΛΩΝ ΔΙΑΚΡΙΣΕΩΝ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΜΑΣ

ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΑΡΚΟΥ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΑΠΟΦΟΙΤΟΣ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ

ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΟΣ Π.Μ.Σ. ΣΤΗΝ «ΒΙΟΗΘΙΚΗ» ΤΟΥ ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΡΑΚΗΣ

Το Κέντρο Διαχείρισης Έμφυλων Διακρίσεων «Εριφύλη» είναι ένας Πολυχώρος στην οδό Σαχτούρη 64 στην Πάτρα που προσφέρει ένα πολύπλευρα οργανωμένο πλαίσιο παρέμβασης και συλλογικής ενδυνάμωσης στην κοινότητά μας. Κύριες λειτουργίες της «Εριφύλης» είναι τα βιωματικά εργαστήρια ψυχοεκπαίδευσης και αυτοβελτίωσης, η νομική υποστήριξη και η νομική συμβουλευτική, οι ενημερωτικές δράσεις, οι εκθέσεις, οι ημερίδες, οι εκδηλώσεις και η ανάπτυξη αυτόνομης εθελοντικής ομάδας που εδράζεται στον χώρο της.

Ιδρυτικά μέλη του Κέντρου είναι η εγκληματολόγος - σύμβουλος προσωπικής και επαγγελματικής ανάπτυξης Ματίνα Λαδικού, η σύμβουλος προσωπικής ανάπτυξης και αυτοβελτίωσης Μαρία Ιωακειμίδη, η ψυχολόγος, θετικός ψυχολόγος και coaching ψυχολόγος MSc. Έννη Ανδρουτσέλλη, η υπεύθυνη του site και του χώρου φιλοξενίας εκδηλώσεων, ωκεανογράφος – περιβαλλοντολόγος και διδάκτορας του Τμήματος Γεωλογίας του Πανεπιστημίου Πατρών, Σταυρούλα Κορδέλλα και ο υποφαινόμενος, δικηγόρος, απόφοιτος του Τμήματος Φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου Πατρών και τελειόφοιτος MSc Βιοηθικής, Βασίλης Μάρκου.

Η επιστημονική μας ομάδα εργάζεται συλλογικά με σκοπό να συμπληρώσει το κενό που δημιουργείται εκεί όπου το κράτος αδυνατεί να συμβάλει, αναπτύσσοντας ποικίλες δράσεις, πρωτοβουλίες και υπηρεσίες αρωγής. Ο διάλογος των επιστημονικών πεδίων της ψυχολογίας, της νομικής, της εγκληματολογίας και της βιοηθικής δύναται να επιφέρει μια ολιστική προσέγγιση στη μείωση των ανισοτήτων στις σχέσεις, στον γάμο ή στην εργασία, προληπτικά και αποκαταστατικά.

Η αντιμετώπιση των σύνθετων προβλημάτων της εποχής μας από το Κέντρο Διαχείρισης Έμφυλων Διακρίσεων «Εριφύλη» δεν εξαντλείται σε μια δικαστική διαμάχη ή σε κάποια σειρά ατομικών συνεδριών, όπου το άτομο αντιμετωπίζεται είτε ως διάδικος στο δικαστήριο είτε ως ασθενής στον παραδοσιακό ψυχαναλυτικό καναπέ. Υπάρχουν, για παράδειγμα, περιπτώσεις, οι οποίες χρήζουν μιας πιο σύνθετης μεταχείρισης και επιλύονται συνδυαστικά, με νομική και ψυχολογική υποστήριξη.

Το Κέντρο, επιθυμώντας να παρέμβει στην αντιμετώπιση της έμφυλης βίας και των έμφυλων ανισοτήτων, επέλεξε τα βιωματικά εργαστήρια ψυχοεκπαίδευσης, τα οποία εισήγαγε πρώτος ο Irvin Yalom. Με τη μέθοδο αυτή, τα μέλη της ομάδας βρίσκονται σε ένα περιβάλλον ασφάλειας, συμμετοχικότητας και συνεργασίας, αποκομίζοντας, έτσι, την ευεργετική επίδραση της συμμετοχής σε ομάδα.

Προσφέρεται η νομική υποστήριξη σε συμβουλευτικό επίπεδο, η ενημέρωση δυνατοτήτων που υπάρχουν στην ευρύτερη περιοχή μας, η δημιουργία ενός εξατομικευμένου σχεδίου απόδρασης από μια κακοποιητική σχέση και η δικαστική εκπροσώπηση.

Σε συνεργασία με τις ειδικούς ψυχικής υγείας, σχεδιάζουμε την ιδανικότερη λύση ανά περίπτωση, σε ένα ολιστικό πλαίσιο αντιμετώπισης. Παράλληλα, το Κέντρο διοργανώνει εκδηλώσεις, ημερίδες και εκθέσεις για τις έμφυλες ανισότητες και την έμφυλη βία, προσφέρει τον χώρο του για εκδηλώσεις, εκθέσεις ή ημερίδες άλλων πρωτοβουλιών, ενώ δεσμεύεται να τον προσφέρει αφίλοκερδώς για προσπάθειες που σχετίζονται με τους στόχους του. Ακόμη και η ίδια η προώθηση και η επικοινωνία της λειτουργίας, των στόχων και των δράσεων της «Εριφύλης» είναι ικανή να συμβάλει στη μείωση των έμφυλων διακρίσεων.

Επιπλέον, στον Πολυχώρο της «Εριφύλης» στεγάζεται αυτόνομη εθελοντική ομάδα, με αντικείμενο τις έμφυλες ανισότητες, με παράλληλη δράση με αυτήν του Κέντρου και με διακριτό χαρακτήρα. Η «Εριφύλη» έχοντας ως πρωταρχική επιδίωξη την κοινωνική προσφορά, διαθέτει όλο το υποστηρικτικό πλαίσιο, ώστε να μπορέσει μια νεοσύστατη εθελοντική ομάδα να ακμάσει και να επεκταθεί σε όλη την περιοχή. Διατίθεται γραμματειακή υποστήριξη, νομική καθοδήγηση, χώρος συνεδριάσεων και χώρος για οργάνωση ενημερωτικών εκδηλώσεων, εκθέσεων, ημερίδων καθώς και εξοπλισμός για προβολές και παρουσιάσεις, ώστε να αποτελέσουν τα γερά θεμέλια για τη δημιουργική και ελεύθερη ανάπτυξη της ομάδας. Συντονίστρια της ομάδας είναι η φοιτήτρια του Τμήματος Φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου Πατρών, Κατερίνα Μανιάτη.

Όραμα της ομάδας είναι η οργάνωση συναντήσεων, όπου θα επιλέγεται από όλους ένα θέμα σχετικό με τις έμφυλες ανισότητες. Για το θέμα αυτό θα γίνεται ανταλλαγή υλικού προς μελέτη και συζήτηση, ύστερα από την οποία θα συντάσσεται ένα κείμενο που θα δημοσιεύεται και θα αποστέλλεται στα μέλη της ομάδας.

Ταυτόχρονα, θα διοργανώνονται δράσεις προώθησης του μηνύματος της ισότητας και της συμμαχίας των φύλων. Μερικές πρώτες ιδέες είναι ο προγραμματισμός εκδηλώσεων στον Πολυχώρο «Εριφύλη», εικαστικών εκθέσεων, θεατρικών δρώμενων, bazaars, ακόμα και μορφών ακτιβισμού στην περιοχή μας. Τις πληροφορίες για όλες τις δράσεις μας καθώς και τη φόρμα συμμετοχής μπορεί να βρει κανείς στο site μας www.erifyli.org.

φοιτητικές (προ)τάσεις

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΓΕΦΥΡΑΣ ΑΠΟ ΖΥΜΑΡΙΚΑ «ΣΠΑΓΓΕΤΙ»

Το Τμήμα Πολιτικών Μηχανικών, στο πλαίσιο του μαθήματος του 3ου εξαμήνου σπουδών «Μηχανική των Υλικών», διοργάνωσε με επιτυχία τον 1ο διαγωνισμό κατασκευής γέφυρας από ζυμαρικά τύπου «σπαγγέτι»!

Ολιγομελείς ομάδες δευτεροετών φοιτητών και φοιτητριών μελέτησαν και κατασκεύασαν γέφυρες από ζυμαρικά, στοχεύοντας στη μέγιστη δυνατή αντοχή τους με το ελάχιστο δυνατό βάρος. Οι γέφυρες δοκιμάστηκαν την Παρασκευή 14/01/2022, στο αμφιθέατρο ΑΠΜ1 (αμφιθέατρο «Ε. Μαστρογιάννης»), παρουσία φοιτητών/φοιτητριών και μελών ΔΕΠ του Τμήματος.

Νικήτριες ομάδες αναδείχθηκαν (με ισοβαθμία) οι ακόλουθες:

Ομάδα «Δομικά Υλικά Παστιτσίου»:

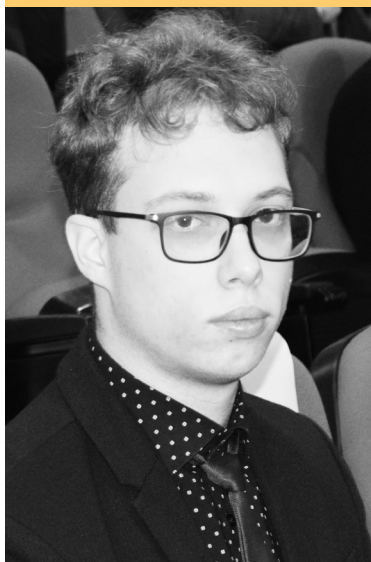
Γαμβρέλης Σταμάτης
Κουτσόβουλος Κων/νος
Πεννιάς Σωτήριος
Πετμεζάς-Πετιμεζάς Γκολφίνος
Πολίτης Γεώργιος

Ομάδα «ΦΟΜΟ»:

Καψοκώστα Αλίκη
Μούσχουρου Χαρά
Σπαράκη Αγγελική
Σταματάκη Γεωργία
Σώκα Μερόπη

Το Τμήμα Πολιτικών Μηχανικών δίνει θερμά συγχαρητήρια σε όλους τους συμμετέχοντες και προσδοκά η εκδήλωση αυτή, που συνδυάζει τη γνώση με τη διασκέδαση, να αποτελέσει θεσμό!

ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ ΜΕ ΤΟ «GHOSTS WITHIN»:

28^η βγήκε η συμμετοχή
του Κυριάκου Αθανασόπουλου
στο «Interactive Fiction Competition»

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟΦΟΙΤΟΣ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΚΑΙ
ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΗ ΣΤΑΜΑΤΙΑ ΚΑΛΛΙΒΩΚΑ

Η συνάντησή μας με τον Κυριάκο Αθανασόπουλο, απόφοιτο του Τμήματος Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Τεχνολογίας Υπολογιστών του Πανεπιστημίου Πατρών, έγινε διαδικτυακά, λόγω της πανδημίας, δεν είχε, ωστόσο, τίποτα να ζηλέψει από μία δια ζώσης συνάντηση.

Αντιθέτως, μη φορώντας τις μάσκες μας, ξεκινήσαμε να συζητάμε για τη δημιουργία και τις λειτουργίες του αλληλεπιδραστικού παιχνιδιού, που ο ίδιος συνέθεσε, με αφορμή τη διπλωματική του εργασία. Το παιχνίδι με τίτλο «Ghosts Within» έλαβε την 28η θέση στον διαγωνισμό Interactive Fiction Competition (IF, Comp.), με αποτέλεσμα το Πανεπιστήμιο Πατρών να διακριθεί σε μία δράση, στην οποία για πρώτη φορά συμμετείχε. Τι είναι όμως το «Ghosts Within»;

Πρόκειται για ένα παιχνίδι, με το οποίο κάθε χρήστης αλληλεπιδρά, γράφοντας εντολές συγκεκριμένου τύπου με μορφή ρήματος-αντικειμένου. Είναι κατασκευασμένο με το ψηφιακό εργαλείο TADS 3.1 και στόχος των παικτών είναι να φτάσουν στο τέλος του παιχνιδιού κάνοντας διάφορες επιλογές που σχετίζονται με το κείμενο.

Ο Κυριάκος Αθανασόπουλος μας μίλησε αφενός, για την εμπειρία της συμμετοχής σε έναν διαγωνισμό με αυτήν τη θεματική, δηλαδή το αλληλεπιδραστικό μυθιστόρημα στο ψηφιακό περιβάλλον και αφετέρου, για τη διαδικασία συγκρότησης ενός παιχνιδιού. Συστατικά στοιχεία του παιχνιδιού είναι οι γνώσεις προγραμματισμού, η εξοικείωση με τον λόγο και συγκεκριμένα με την αγγλική γλώσσα, η συμβολή πολλών ατόμων για έναν τέτοιο σκοπό και η διορατικότητα του δημιουργού ενός τέτοιου παιχνιδιού.

Πώς οδηγηθήκατε στην απόφαση σχεδιασμού του συγκεκριμένου παιχνιδιού;

Όλα ξεκίνησαν με αφορμή τη διπλωματική μου εργασία και τη συνεργασία μου με τον αναπληρωτή καθηγητή κ. Κυριάκο Σγάρμπα του Τμήματος Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Τεχνολογίας Υπολογιστών του Πανεπιστημίου Πατρών, προς διεκπεραίωση αυτής. Τον Νοέμβριο περίπου του 2020 ξεκίνησε η συγκεκριμένη διπλωματική εργασία. Το κομμάτι της έρευνας δεν ήταν το πιο απαιτητικό μέρος της. Η πιο μεγάλη πρόκληση ήταν η εξοικείωσή μου με το TADS 3.1, σε προγραμματιστικό επίπεδο, ένα εγχείρημα με αυξημένη δυσκολία.

Περιγράψτε μας λίγο το παιχνίδι, τα δυνατά του σημεία και τους τρόπους που παίζεται.

Είναι ένα παιχνίδι μυστηρίου και μέσα σε αυτό υπάρχουν δέκα χαρακτήρες συν τον πρωταγωνιστή, ενώ παίζεται ατομικά. Μπορεί να παίζει οποιοσδήποτε, χωρίς να είναι απαραίτητο να έχει ειδικές γνώσεις. Κάθε χρήστης καλείται να βρει το μυστικό του παιχνιδιού, με στόχο να κατορθώσει να φτάσει στο «τέλειο» τέλος. Η επίλυση του μυστηρίου βασίζεται σε τρία μονοπάτια, σε τρεις διαφορετικές αρχές και αυτό θεωρώ πως είναι το δυνατό σημείο σε αυτό το παιχνίδι. Αν οι παίκτες δεν φτάσουν στο τέλος, δηλαδή την επίλυση, τότε το παιχνίδι θα έχει μία διαφορετική εξέλιξη.

Η εκκίνηση γίνεται με τον παίκτη να ξυπνάει σε ένα δάσος, όντας κάπως αποπροσανατολισμένος. Παίζοντας μπορεί συχνά να αναρωτιέται «Τι έχει συμβεί; Γιατί βρέθηκα εδώ; Γιατί δεν μπορώ να θυμηθώ;» και αυτό είναι πολύ λογικό αφού πρόκειται για παιχνίδι μυστηρίου και ο παίκτης επιζητά εκείνες τις επιλογές που θα τον

οδηγήσουν στην επίλυση του προβλήματος και στην εξέλιξη της ιστορίας. Είναι ατμοσφαιρικό και ανεξαρτήτως της εκδοχής του τέλους, στο οποίο θα οδηγηθεί ο παίκτης (είτε είναι το «τέλειο» τέλος είτε όχι), αφήνει εναύσματα προβληματισμού, τροφή για σκέψη.

Ποια είναι τα βήματα σχεδιασμού που σχετίζονται με την πλοκή και το κείμενο;

Στο κομμάτι της διαμόρφωσης των χαρακτήρων βοήθησε αρκετά η μητέρα μου, η οποία είναι εκπαιδευτικός και διαθέτει σχετικές δεξιότητες πάνω στη Συμβουλευτική. Η γλώσσα στην οποία βασίζεται το παιχνίδι είναι τα αγγλικά, ωστόσο, χρειάστηκε να προσεγγίσουμε και διαφορετικές διαλέκτους, ώστε να υπάρχει ποικιλομορφία στους διαφορετικούς χαρακτήρες. Με αυτούς, οι παίκτες μπορεί να συνομιλήσουν ή να μην τους συναντήσουν ποτέ. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα άλλες φορές οι συνομιλίες να είναι περισσότερο εκτενείς και άλλες λιγότερο. Ένα ακόμα βήμα που σχετίζεται με τον σχεδιασμό σε επίπεδο κειμένου είναι το beta-testing, που έγινε με βοήθεια φίλων, οι οποίοι έκαναν τις επισημάνσεις τους σε βασικά σημεία του παιχνιδιού και της ιστορίας.

Ποια ήταν τα βήματα σχεδιασμού αναφορικά με τη χρήση, τους ρόλους των χρηστών και το ψηφιακό περιβάλλον;

Κατά τον σχεδιασμό ενός αλληλεπιδραστικού μυθιστορήματος πρέπει ο συγγραφέας να έχει από πριν στο μυαλό του την πλοκή, τους χαρακτήρες και τον χάρτη (τον χώρο όπου μπορεί να κινηθεί ο παίκτης στο παιχνίδι). Πριν από το κομμάτι του προγραμματισμού έχει κάνει προεργασία πάνω σε αυτές τις παραμέτρους.

Έχει σημασία, στο σημείο αυτό, να τονίσω και το πόσο σημαντικό είναι ο συγγραφέας-σχεδιαστής να χαρακτηρίζεται από διορατικότητα, προβλέποντας τις σκέψεις που μπορεί να έχει ο κάθε παίκτης και κατ' επέκταση τις επιλογές που είναι πιθανό να κάνει.

Αυτό θεωρώ πως είναι ίσως το πιο ενδιαφέρον κομμάτι στο σχεδιασμό. Το εργαλείο TADS, σου δίνει την δυνατότητα, λόγω της προγραμματιστικής ευελιξίας, να υλοποιήσεις κάτι τέτοιο.

Με ποιους τρόπους μπορούν οι χρήστες να αλληλεπιδράσουν παίζοντας; Μπορεί ένας χρήστης να επηρεάσει την εξέλιξη της πλοκής;

Η αρχική ιδέα έχει συγκροτηθεί από τον δημιουργό του παιχνιδιού, ωστόσο οι χρήστες παίζουν ενεργό ρόλο στην εξέλιξη της πλοκής. Αυτό γίνεται με αρκετούς διαφορετικούς τρόπους, όπως για παράδειγμα με την αξιοποίηση λέξεων-κλειδιών ή με τη δυνατότητα πολλαπλών επιλογών. Με τον τρόπο αυτό, κάθε χρήστης αλληλεπιδρά με το κείμενο δίνοντας εντολές. Το παιχνίδι ανταποκρίνεται σε αυτές, είτε εκτελώντας τις είτε αδυνατώντας να τις εκτελέσει, εμφανίζοντας το αντίστοιχο μήνυμα. Σε καλεί να φανταστείς τις εικόνες μέσα από το κείμενο. Ολοκληρώνοντας την ιστορία, καταλαβαίνεις ότι υπήρχαν λόγοι για τις επιλογές που σε οδήγησαν στο συγκεκριμένο τέλος.

Αναλάβετε αποκλειστικά τον σχεδιασμό του «Ghosts Within», ή και τη δημιουργία της αφίσας και άλλων παραμέτρων που δίνουν στους χρήστες πληροφορίες για το παιχνίδι σας;

Το εξώφυλλο του παιχνιδιού σχεδίασε η φίλη και γραφίστρια Αθανασία Σκόνδρα, της οποίας η προσπάθεια ήταν πολύ αντιπροσωπευτική. Όσο για την ιδέα και την επιμέλεια της διπλωματικής μου εργασίας, αλλά και για τη συμμετοχή στον διαγωνισμό IF, μέσω του Πανεπιστημίου Πατρών, εξέχοντα ρόλο έπαιξε ο επιβλέπων καθηγητής μου Κυριάκος Σγάρμπας, η άριστη συνεργασία με τον οποίο με ώθησε σε νέα δημιουργικά μονοπάτια και επιπρόσθετο προβληματισμό σε ερευνητικό επίπεδο.

Αν σας ρωτούσαν σε ποιο είδος παιχνιδιών συγκαταλέγεται το «Ghosts Within», τι θα απαντούσατε;

Είναι ένα αλληλεπιδραστικό μυθιστόρημα μυστηρίου και συγκαταλέγεται στο είδος των παιχνιδιών εκείνων, που έχουν ως κεντρικό άξονα την αλληλεπίδραση αλλά και την ενεργό εμπλοκή στη διαφορετική κάθε φορά εξέλιξη της ιστορίας. Τα βασικά του χαρακτηριστικά είναι ότι έχει ατμοσφαιρικό και περιγραφικό χαρακτήρα, ενώ η επίλυση του μυστηρίου του γίνεται με διαφορετικούς τρόπους.

Πώς ήταν η συμμετοχή σας μέσω του Πανεπιστημίου Πατρών σε έναν διαγωνισμό αλληλεπιδραστικών μυθιστορημάτων; Πώς ήταν η αλληλεπίδραση με μια τέτοια κοινότητα;

Ήταν πολύ ωραία και ενδιαφέρουσα εμπειρία. Το Πανεπιστήμιό μας φέτος για πρώτη φορά συμμετείχε σε μία δράση με τέτοια θεματική. Αρχικά θα ήταν σωστό να αναφέρουμε και δυο λόγια για τον ίδιο τον διαγωνισμό.

Ο διαγωνισμός έγινε την περίοδο Οκτώβρη-Νοέμβρη (2021) και κάθε αιτούμενος είχε τη δυνατότητα να λάβει συμμετοχή με έως τρία παιχνίδια, κάνοντας αίτηση μερικούς μήνες πριν. Οι συμμετέχοντες, ανάλογα με τη θέση που λάμβανε η συμμετοχή τους, έπαιρναν ένα έπαθλο (χρηματικό ποσό ή κάποιο δώρο). Για αυτόν τον σκοπό υπήρχαν χορηγοί και ένα «τσουκάλι» με το οποίο συλλέγονταν χρήματα.

Ο διαγωνισμός είχε τον περιορισμό του δώρου, χρονικό διάστημα στο οποίο έπρεπε η εκάστοτε συμμετοχή να έχει βαθμολογηθεί από το ένα μέχρι το δέκα (με το ένα να δηλώνει ότι το παιχνίδι είναι εκτός θέματος και το με δέκα ότι είναι μια δουλειά που αποτελεί πηγή έμπνευσης), ανεξαρτήτως μεγέθους του παιχνιδιού.

Επειδή για την αξιολόγηση των συμμετοχών στον διαγωνισμό είναι θεμιτό να είναι το παιχνίδι εντός του χρονικού περιορισμού, η υπέρβαση αυτού μπορεί να οδηγήσει σε μη ολοκληρωμένη εικόνα για το εκάστοτε project (και ίσως σε όχι και τόσο υψηλή βαθμολογία). Η αλήθεια είναι ότι η φαντασία μου δεν μου επέτρεψε το παιχνίδι να ολοκληρώνεται στο δώρο, και ως εκ τούτου, μέσα στις πολύ καλές βαθμολογίες έλαβα και ελάχιστες κάτω του πέντε.

Επίσης, στον διαγωνισμό, εκτός από διαγωνιζόμενος, συμμετείχα και ως κριτής και στα 35/71 παιχνίδια που πρόλαβα να αξιολογήσω έδωσα και εγώ μερικές υψηλές βαθμολογίες. Όμως, ανεξαρτήτως βαθμολόγησης, όλες οι συμμετοχές είχαν ενδιαφέρον και τα άτομα που έλαβαν μέρος στον διαγωνισμό αλληλεπιδρούσαν σε συνεργατικό και ανθρωπινό επίπεδο.

Η κοινότητα IF περιλαμβάνει ανθρώπους που ενδιαφέρονται και για τον σχεδιασμό παιχνιδιού, τον προγραμματισμό, αλλά και για τη συγγραφή, που είναι και η ειδοποιός διαφορά από άλλα παιχνίδια. Έχει σημασία να έχεις μεράκι για να φτιάξεις κάτι τέτοιο και να σου αρέσει για να το προχωρήσεις.

Επειδή η κοινότητα είναι μικρή, είναι επιθυμητή η ανατροφοδότηση και η εποικοδομητική κριτική. Υπάρχει μάλιστα ένα φόρουμ, μία σελίδα, όπου οι δημιουργοί ανεβάζουν τη δουλειά τους και επικοινωνούν με όσα άτομα έχουν παρόμοια ενδιαφέροντα.

Αυτό ήταν και το πιο συναρπαστικό κομμάτι, η γνωριμία και η αλληλεπίδραση με ανθρώπους από κάθε γωνιά της Γης.

Ποια είναι η σχέση σας με τη λογοτεχνία; Σάς έδωσε έναυσμα προηγούμενη εμπειρία σας με κείμενα για να συνθέσετε αυτή την ιδέα;

Από τις αρχές του δημοτικού σχολείου ξεκίνησα να έχω τις πρώτες μου επαφές με την δημιουργία φανταστικών κόσμων. Συγκεκριμένα, μού άρεσε να τους συνθέτω και να τους αποτυπώνω στο χαρτί. Στο γυμνάσιο, δημιουργήσαμε με μερικούς φίλους μία εφημερίδα για την τάξη, ενώ παράλληλα, ασχολήθηκα δημιουργώντας

ιστορίες μυστηρίου και παιχνίδια ρόλων. Σε αυτά τα παιχνίδια εγώ υποδυόμουν ρόλους και οι συμπαίκτες μου έκαναν ερωτήσεις. Αργότερα συμμετείχα σε εργαστήριο δημιουργικής γραφής με αρμόδια την συγγραφέα Μαρίνα Ζουμπουλάκη, ενώ εξακολουθώ να ασχολούμαι με επιτραπέζια παιχνίδια ρόλων με φίλους όπως το D&D (Dungeons&Dragons).

Ποιοι είναι οι στόχοι σας για το παιχνίδι στο μέλλον;

Σίγουρα στο μέλλον θα ήθελα να ολοκληρωθεί η αγγλική επιμέλεια και να βγει και δεύτερη εκδοχή του παιχνιδιού, αλλά για διαδραστικά μυθιστορήματα, πιο βελτιωμένα. Όπως παρατηρήθηκε, το παιχνίδι είχε και έχει μεγάλη απήχηση σε άτομα από το εξωτερικό, οπότε ένα τέτοιο βήμα, συνδυαστικά με την εποικοδομητική κριτική και επικοινωνία στο φόρουμ, θα ήταν αρκετά χρήσιμο για μελλοντική εξέλιξη.

Ολοκληρώσαμε τη συζήτησή μας, αναφερόμενοι στις θετικές πτυχές της συμμετοχής των φοιτητών και των φοιτητριών σε δημιουργικές δράσεις που προωθούν όχι μόνο την έρευνα πάνω στο αντικείμενό τους, αλλά και την κινητικότητα, την επικοινωνία και τις επερχόμενες ευκαιρίες.

Οποιοσδήποτε θα ήθελε να αναζητήσει τη δημιουργία του κ. Αθανασόπουλου μπορεί να επισκεφθεί είτε την σελίδα του IF Comp. είτε τον εξής σύνδεσμο του ifdb (κάτι αντίστοιχο του imdb αλλά για διαδραστικά μυθιστορήματα): <https://ifdb.org/viewgame?id=iaumjhvhbsoc8ini>

The smell of damp moss fills the air. Wet grass and dirt surround you while you are lying face down on the cold forest floor. Your clothes are dirty, wet, and slightly torn in places. Your head's left side is throbbing, your heart is pounding irregularly, and your limbs have gone numb from the pain. You try to examine your surroundings, but the lighting is dim from your current position to do that. You try to stand up, but it feels way too exhausting. You try a second time with the help of a nearby fallen branch; finally, you manage to raise yourself from the ground...

Three different paths unravel before you, and the choice is yours. But you wonder: Did I end up here by accident? Did someone else do this to me? Or are there unimaginable otherworldly powers at play?

ΕΝΑ ΑΞΙΟΛΟΓΟ ΒΙΒΛΙΟ ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΘΕΣΗ

MUDDE CAS, *Η ΑΚΡΟΔΕΞΙΑ ΣΗΜΕΡΑ*, ΜΤΦΡ. ΚΟΤΣΥΦΟΥ ΕΛΕΝΗ,
ΕΠΙΜ. ΠΑΠΑΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ ΠΕΤΡΟΣ, ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΑ, ΕΠΙΚΕΝΤΡΟ, ΑΘΗΝΑ, 2020.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟΣ ΦΟΙΤΗΤΗΣ, ΤΜΗΜΑ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ

Η εξάπλωση της ακροδεξιάς με γεωμετρική πρόοδο στην Ευρώπη, στην Ινδία, στις Η.Π.Α, στην Βραζιλία και στην Ιαπωνία αποτελεί Δαμόκλειο σπάθη της φιλελεύθερης δημοκρατίας και του σεβασμού απέναντι στο πολιτισμικά διαφορετικό. Η ανάγνωση της παρακάτω μελέτης αποκτά ιδιαίτερο ενδιαφέρον εν όψει των επικείμενων γαλλικών προεδρικών εκλογών και της εκθετικής ανόδου των ποσοστών του ακροδεξιού κόμματος της Μαρί Λεπέν.

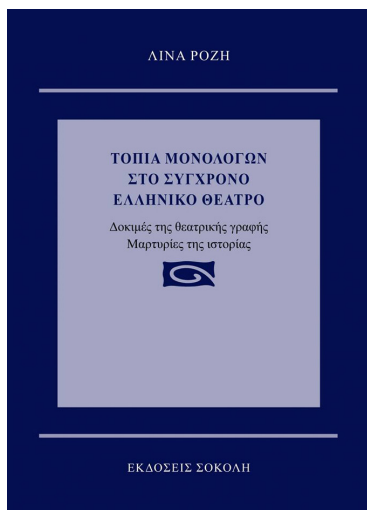
Στο επίκαιρο βιβλίο του *Η ακροδεξιά σήμερα*, το οποίο κυκλοφόρησε το 2020, ο Ολλανδός καθηγητής του Τμήματος Διεθνών Σχέσεων του Πανεπιστημίου της Τζόρτζια (Η.Π.Α) και υπεύθυνος του Κέντρου Ερευνών για τον εξτρεισμό, του Πανεπιστημίου του Όσλο, Mudde Cas, εστιάζει στην άνοδο της μεταπολεμικής ακροδεξιάς. Ο ειδήμων στον πολιτικό εξτρεισμό συγγραφέας καλύπτει ένα ευρύ φάσμα θεμάτων σε ξεχωριστά κεφάλαια του βιβλίου, τα οποία είναι: η ιστορία της ακροδεξιάς, η ιδεολογία της, η οργάνωσή της, οι δραστηριότητές της, οι αιτίες και οι συνέπειες εξάπλωσής της. Παράλληλα, επικεντρώνεται στην αντίδραση των πολιτών και του κρατικού μηχανισμού στην αυξανόμενη επιρροή της ακροδεξιάς. Αφού εξετάσει τα «τρία υφιστάμενα κύματα», τα οποία είχε αναλύσει το 1988 ο Γερμανός πολιτικός επιστήμονας Klaus Von Beyme, παραθέτει δώδεκα θέσεις σχετικά με το παρόντικό «τέταρτο» κύμα ακροδεξιάς του 21ου αιώνα. Το παράρτημα του βιβλίου περιέχει ένα χρονολόγιο, το οποίο καλύπτει τα σημαντικότερα γεγονότα που έλαβαν χώρα από την είσοδο του ακροδεξιού κόμματος Ιταλικό Κοινωνικό Κίνημα στο ιταλικό Κοινοβούλιο, έως τις ευρωεκλογές του 2019. Επιπλέον, περιλαμβάνει ένα χρήσιμο γλωσσάρι και βιβλιογραφικές συστάσεις για περαιτέρω μελέτη.

Αρχικά, ο συγγραφέας παρατηρεί ότι η ακροδεξιά πολιτική ρητορική (επιχειρήματα, ατζέντα, προτάσεις, κ.τ.λ.) έχει «ενσωματωθεί» και «ομαλοποιηθεί» στην πολιτική σκηνή των κρατών, καθώς, διαχρονικά πολλές ευρωπαϊκές κυβερνήσεις μειοψηφίας, προκειμένου να σχηματίσουν ευρεία πλειοψηφική κυβέρνηση έχουν στη σύνθεσή τους ακροδεξιά κόμματα. Η συγκεκριμένη συμπίεση των ακροδεξιών κομμάτων με τα υπόλοιπα, όπως τονίζει ο Cas, οδηγεί την κοινή γνώμη να αντιμετωπίζει την ακροδεξιά ως κάτι φυσιολογικό, χωρίς να μπορεί να διακρίνει τις απειλές στη φιλελεύθερη δημοκρατία, όπως για παράδειγμα τα δικαιώματα των μειονοτήτων, την κυριαρχία του νόμου και την διάκριση των εξουσιών. Σε αυτό το σημείο αξίζει να αναφερθεί η πε-

ρίπτωση του ακροδεξιού Βίκτορ Ορμπάν στην Ουγγαρία, ο οποίος την τελευταία δεκαετία μετατρέπει διαρκώς την χώρα του σε αυταρχικό καθεστώς. Ακόμη, ένα αξιοσημείωτο στοιχείο του βιβλίου είναι οι πολύτιμες διορθώσεις του Cas σχετικά με την άνοδο της ακροδεξιάς. Σύμφωνα με αυτές, οι υποστηρικτές της δεν προέρχονται μόνο από την εργατική τάξη. Όσον αφορά το «τέταρτο» κύμα της μεταπολεμικής ακροδεξιάς θεωρεί ως αιτίες, ιδίως στην Ευρώπη: την παγκοσμιοποίηση, την οικονομική κρίση του 2008 και τη μεταναστατευτική κρίση του 2015. Ως προς την ακροδεξιά οργάνωση, ο συγγραφέας, μεταξύ άλλων, ξεχωρίζει τα κοινωνικά κινήματα (π.χ. τα κινήματα των διανοουμένων nouvelle droite, FAIR, numbers of USA κ.τ.λ.), τις διάφορες πολιτικές οργανώσεις, αλλά και τα «μη λογοκριμένα από το σύστημα» MME, που διοικούνται από φιλικά πρόσωπα της ακροδεξιάς. Ωστόσο, ο Cas στη συγκεκριμένη κατηγορία δεν ενέταξε την αρωγή των μέσων κοινωνικής δικτύωσης, που αναδιαμορφώνουν και χειραγωγούν τις απόψεις των πολιτών (όπως, δυστυχώς επιβεβαιώθηκε τον προηγούμενο χειμώνα με την αιματηρή εισβολή των οπαδών του Τράμπ στο Καπιτώλιο, έπειτα από δημόσια πρόσκληση στο twitter).

Εν κατακλείδι, η Ακροδεξιά σήμερα αποτελεί έναν χρήσιμο «οδηγό» κατανόησης της σύγχρονης ακροδεξιάς και των κινδύνων που ελλοχεύουν, ενώ, παράλληλα ο Cas παρέχει σαφείς εξηγήσεις πολιτικών όρων, οι οποίοι συχνά συγχέονται.

ΛΙΝΑ ΡΟΖΗ, ΤΟΠΙΑ ΜΟΝΟΛΟΓΩΝ ΣΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ. ΔΟΚΙΜΕΣ ΤΗΣ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΓΡΑΦΗΣ – ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ, ΣΟΚΟΛΗΣ, 2021.

BENETIA ΣΧΟΙΝΑ

ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΗ ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ, ΤΜΗΜΑ ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Η μονογραφία της Λίνας Ρόζη, αναπληρώτριας καθηγήτριας στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πατρών, εμπλουτίζει τον χώρο της θεατρολογικής έρευνας, συμβάλλοντας στην κάλυψη του βιβλιογραφικού κενού της δραματουργικής/ θεατρικής πρακτικής που ονομάζεται μονόλογος. Όπως επισημαίνει η συγγραφέας στην εισαγωγή, πρωταρχική στόχευση της μελέτης είναι η αναζήτηση απαντήσεων σε ερωτήματα όπως τα εξής: Ο θεατρικός μονόλογος επαναπροσδιορίζει τη θέση του κειμένου στη θεατρική διαδικασία; Η σταθερή παρουσία του μονολόγου την τελευταία πεντηκονταετία είναι αποτέλεσμα οικονομικών και πρακτικών αιτιών; Είναι ο μονόλογος ένας τρόπος για να επικρατήσει εκ νέου το δίδυμο συγγραφέας-ηθοποιός; Η ανάπτυξη του μονολόγου στην Ελλάδα, κυρίως από τη δεκαετία του 1990 και έπειτα, έχει σχέση με την «κρίση του δράματος», σχετίζεται με την ανάδειξη του αυτοβιογραφικού υλικού και των προσωπικών μαρτυριών ή είναι απόρροια της ανάδειξης της εθνικής ή έμφυλης ταυτότητας και των κοινωνικών προβλημάτων;

Η μονογραφία χωρίζεται σε τέσσερα κεφάλαια. Στο πρώτο εξετάζεται η θέση του δραματικού μονολόγου εντός του δράματος καθώς και ο αμφίσημος ρόλος του. Παράλληλα, αποσαφηνίζονται τα είδη του μονολόγου με τη χρήση παραδειγμάτων από την παγκόσμια δραματουργία και γίνεται λόγος για τον τρόπο με τον οποίο ο δραματικός μονόλογος φαίνεται να ανεξαρτητοποιείται και να δημιουργεί το μονολογικό θεατρικό έργο. Στο δεύτερο κεφάλαιο γίνεται μια ιστορική αναδρομή στη μεταπολεμική ελληνική δραματουργία που αναδείχθηκε ως είδος στα θεατρικά δρώμενα. Κομβικό σημείο για τη μεταπολεμική ελληνική δραματουργία υπήρξε η δεκαετία του 1990 και έπειτα. Στο κεφάλαιο αυτό αναφέρονται γνωστοί θεατρικοί συγγραφείς όπως ο Ι. Καμπανέλλης, ο Α. Σεβαστάκης και ο Γ. Σκούρτης. Η συγγραφέας εξετάζει και κατηγοριοποιεί τα έργα σε δύο βασικές κατηγορίες: σε μονολόγους που προβαίνουν σε ρεαλιστική αποτύπωση του κοινωνικού τοπίου και σε μονολόγους που αποτελούν ψυχογραφικά πορτρέτα. Το κεφάλαιο ολοκληρώνεται με τους μονολόγους που αποτελούν σκηνικές μεταφορές λογοτεχνικών έργων, όπου ως χαρακτηριστικό παράδειγμα αναφέρεται η σκηνική παρουσίαση των ποιητικών μονολόγων του Γιάννη Ρίτσου.

Στα επόμενα δύο κεφάλαια γίνεται η ταξινόμηση των μονολογικών έργων που εμφανίζονται από τη δεκαετία του 1990 έως σήμερα. Αναλυτικότερα, στο κεφάλαιο «Τοπία σύγχρονων μονολόγων I – Δοκιμές της θεατρικής γραφής: ποίηση, μύθοι και διακείμενα» μελετώνται τα μονολογικά έργα από άποψη μορφής. Σε υποκεφάλαια εξετάζονται μονόλογοι που ακολουθούν τη ραψωδική ή την ποιητική γραφή (πρόκειται για ποιητικούς μονολόγους ή κείμενα γραμμένα από ποιητές), αλλά και τη διακειμενική γραφή (δηλαδή κείμενα που έχουν ως διακείμενα αρχαίους μύθους, θεατρικά έργα και πεζογραφικά κείμενα). Άλλες υποκατηγορίες είναι οι μεταδραματικοί μονόλογοι, οι οποίοι ολοκληρώνονται μόνο επί σκηνής και οι μονόλογοι-διαλέξεις. Ξεχωριστά εξετάζεται η περίπτωση του Δημήτρη Δημητριάδη και του έργου του.

Στο τελευταίο κεφάλαιο με τίτλο «Τοπία σύγχρονων μονολόγων II – Αφηγήσεις ζωής-μαρτυρίες της ιστορίας» περιλαμβάνονται μονόλογοι, οι οποίοι λογίζονται είτε ως αυτοβιογραφικές αφηγήσεις, είτε ως κοινωνικές-συλλογικές μαρτυρίες. Η συντριπτική πλειοψηφία των μονολόγων αυτής της κατηγορίας αφορά γυναικείες μορφές που εκθέτουν τα προβλήματα και τα βιώματά τους σε συνάρτηση με την εθνική τους ταυτότητα, την ετερότητα και την έννοια του αποκλεισμού. Τέλος, εξετάζονται μονόλογοι που έχουν ως αφορμή ιστορικά πρόσωπα ή στοχεύουν στην τεκμηρίωση κάποιου γεγονότος, καθώς το κείμενο στηρίζεται σε ιστορικά τεκμήρια. Στο τέλος της μονογραφίας παρατίθενται τα ευρήματα των ονομάτων και των τίτλων των έργων.

Πρόκειται για μια επίπονη προσπάθεια μελέτης και διαχείρισης ενός τεράστιου υλικού, το οποίο για χρόνια δεν είχε μελετηθεί ξεχωριστά και τόσο διεξοδικά. Τα έργα που μελετώνται είναι πάνω από 100, γεγονός που οδήγησε ορισμένους κριτικούς να χαρακτηρίσουν «τιτάνια» την προσπάθεια συγγραφής της μονογραφίας.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΗΣ ΣΕΙΡΑΣ ΒΙΒΛΙΩΝ: Ο ΟΥΡΑΝΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΚΩΣΤΑΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΦΟΙΤΗΤΗΣ, ΤΜΗΜΑ ΦΥΣΙΚΗΣ

Μία άκρως ενδιαφέρουσα σειρά βιβλίων έχει να παρουσιάσει ο επίτιμος Διευθυντής του Ευγενίδειου Πλανηταρίου Αθηνών, κ. Διονύσης Σιμόπουλος. Ο εξάίρετος και γνωστός αστροφυσικός, σύγχρονος εκλαϊκευτής της επιστήμης αυτής στην Ελλάδα, μέσω της τελευταίας του σειράς βιβλίων, έρχεται να καλύψει ένα κενό στην ελληνική βιβλιογραφία. Οι λάτρεις του νυχτερινού ουρανού, αλλά και οι επαγγελματίες στον χώρο θα ήθελαν να έχουν ένα βιβλίο που θα περιλαμβάνει όλη την απαραίτητη γνώση για κάθε αστερισμό, κάθε μήνα και εποχή που τον παρατηρούμε. Αυτό, λοιπόν, επιδιώκει η συγκεκριμένη σειρά τεσσάρων βιβλίων, εκ των οποίων αυτό του Φθινοπώρου αναμένεται να κυκλοφορήσει μέσα στο 2022.

Ξεκινώντας με κάποιες βασικές και σχετικά εύκολες γνώσεις για τα άστρα και τη φυσική τους, ο συγγραφέας σε κάθε βιβλίο αφηγείται με τη γνωστή γλαφυρότητα και αμεσότητά του τις ονομασίες του κάθε μήνα, καθώς και τις ρίζες αυτών. Στη συνέχεια, καταπιάνεται με τον κάθε αστερισμό ξεχωριστά, όπου πρώτα γίνεται μια μυθολογική και ιστορική αναδρομή, για το πως οι αστερισμοί πήραν τα ονόματα και τα σχήματα που έχουν, που ομολογώ πως είναι και το αγαπημένο μου σκέλος. Έπειτα, διαβάζουμε περισσότερες πληροφορίες για σημαντικά «αντικείμενα» που βρίσκονται στους αστερισμούς, όπως γαλαξίες, σμήνη αστερών και νεφελώματα, καθώς και μία συνοπτική φυσική που διέπει αυτά τα ουράνια κατασκευάσματα. Τέλος, περιλαμβάνεται πλούσιο φωτογραφικό υλικό και παρουσιάζονται μερικά από τα πιο θαυμάσια σκηνικά που έχει ήδη περιγράψει ο συγγραφέας.

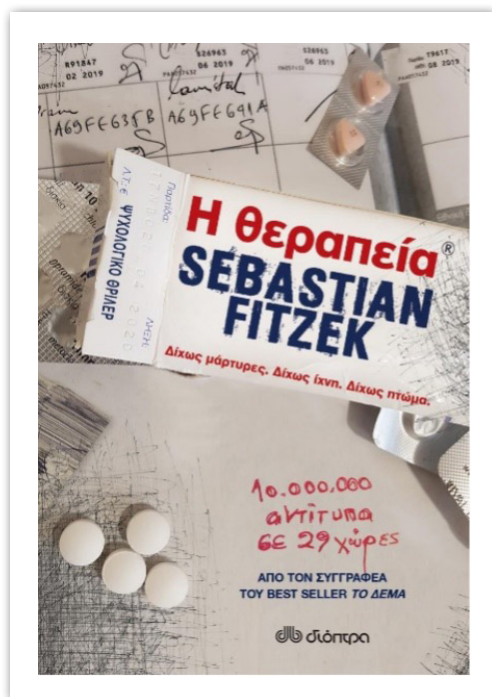
Ο κ. Σιμόπουλος, με τη γνωστή του απλοϊκότητα στο λόγο, αλλά και την αστείρευτη διάθεσή του να μεταδώσει τις γνώσεις του, θέλοντας να κάνει το ευρύ κοινό να αγαπήσει την Αστρονομία και την Αστροφυσική, μας ξεναγεί σε έναν μακρινό και θαυμαστό κόσμο, που όμως βρίσκεται εκεί ψηλά στον ουρανό. Αρκεί, λοιπόν να πάρουμε αυτό το βιβλίο και να κοιτάξουμε το βράδυ ψηλά, φανταζόμενοι μέσα από την περιγραφική γλώσσα του συγγραφέα όλες αυτές τις ιστορίες που εκτυλίσσονται εκεί πάνω!

SEBASTIAN FITZEK, Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ: ΘΡΙΛΕΡ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ, Ή ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ-ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ;

ΣΤΑΜΑΤΙΑ ΚΑΛΛΙΒΩΚΑ

ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΗ ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ, ΤΜΗΜΑ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ

Ανεξάρτητα από το είδος που θα επιλέξει να εντάξει κανείς το βιβλίο, το σίγουρο είναι ένα: έχουμε να κάνουμε με ένα βιβλίο που ξεχωρίζει καθώς δίνει την εντύπωση στον αναγνώστη ότι είναι λύτης του «γρίφου» την ίδια ακριβώς στιγμή που πίσω από αυτή τη λύση βρισκόταν μια άλλη απάντηση που νωρίτερα είχε περάσει από το μυαλό του.

Το βιβλίο ξεκινά με την αγωνιώδη αναζήτηση της αγνοούμενης κόρης του ψυχιάτρου-πρωταγωνιστή. Χαμένος στο νησί των σκέψεων του, πασχίζει να βρει τρόπο να ξεπεράσει όσα πιστεύει πως γνωρίζει. Τέσσερα χρόνια μετά την εξαφάνιση του νεαρού κοριτσιού, τον επισκέπτεται η Άννα. Η μεταξύ τους σύνδεση αποτελεί κάτι παραπάνω από τη σχέση ασθενούς και γιατρού. Τι μυστικά μπορεί να κρύβονται, αλήθεια, μέσα στο μυαλό ενός σχιζοφρενή; Μπορούν οι εξιστορήσεις της γυναίκας αυτής να του δώσουν τις απαντήσεις που ζητούσε για το θέμα που τον απασχολεί περισσότερο, σχετικά με το τι συνέβη τελικά στη μικρή Γιόζι;

Οι ανατροπές και παιχνίδια του μυαλού που στήνει ο συγγραφέας δεν έχουν αντίκτυπο μόνο στην ψυχολογία των πρωταγωνιστών αλλά και

των αναγνωστών. Τα συνεχή ερωτήματα που προκύπτουν ωθούν τον αναγνώστη σε έναν αναγνωστικό μαραθώνιο. Όλες οι απαντήσεις, όμως, βρίσκονται στο τέλος του βιβλίου.

Ένα μυθιστόρημα-πρόκληση για τους λάτρεις της δράσης αλλά και για εκείνους που έχουν περιέργεια για θέματα που άπτονται των ανθρωπίνων σχέσεων και σκέψεων· ένα μυθιστόρημα που προκαλεί έντονο προβληματισμό και, όπως ακριβώς ένας καλός γρίφος, απαιτεί χρόνο και ενέργεια προκειμένου να μας αποκαλύψει βαθμιαία τα μυστικά του.

Νομίζω πως η επιτυχία του έγκειται στο γεγονός πως, ενώ νομίζει ο αναγνώστης ότι γνωρίζει τι θα συμβεί, τελικά, ακούσια, λαμβάνει μέρος και εκείνος στη πλοκή –έχουμε συνεπώς ένα ιδιότυπο είδος αναγνωστικής διάδρασης– η οποία αποτελεί ένα μόνο κομμάτι του συνολικού παζλ.

Με αναγνωρισμένο έργο στη Γερμανία αλλά και στην Ελλάδα, ο Sebastian Fitzek ήρθε για να μείνει στον χώρο της λογοτεχνίας-θρίλερ.

BELFAST

ΤΟ ΗΜΙΑΥΤΟΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟ BILDUNGSROMAN ΤΟΥ KENNETH BRANAGH ΟΔΕΥΕΙ ΟΛΟΤΑΧΩΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ OSCAR

ΧΑΡΑ ΛΑΓΟΥ

Μετά τις κινηματογραφικές προσαρμογές σαιξπηρικών έργων και τα χολιγουντιανά εγχειρήματά του, Ο Μπράνα επιστρέφει στη μεγάλη οθόνη με μια γλυκόπικρη ιστορία ενηλικίωσης, ενδεδυμένη με αυτοβιογραφικά και ιστορικά στοιχεία.

Βρισκόμαστε στον ταραχώδη Αύγουστο του 1969, τη χρονιά που ξεέκνησαν στη Βόρεια Ιρλανδία οι βίαιες εθνικιστικές συγκρούσεις μεταξύ καθολικών και προτεσταντών, γνωστές και ως “The Troubles”. Αν και τα κίνητρα της αναμέτρησης ήταν κυρίως πολιτικά, υπήρχε και μια θρησκευτική διάσταση. Οι προτεστάντες επέμεναν να παραμείνει η χώρα στο Ηνωμένο Βασίλειο, ενώ οι καθολικοί επιθυμούσαν την απόσχιση και την ένωσή τους με τη Δημοκρατία της Ιρλανδίας. Στο κέντρο αυτού του κυκεώνα, ο σκηνοθέτης τοποθετεί τον εννιάχρονο Μπάντι και την οικογένειά του. Σε ένα ασπρόμαυρο φιλμ, διάρκειας 98’, παρακολουθούμε τον μικρό ήρωα να βιώνει τη συνθετότητα της κοινωνικοπολιτικής κατάστασης, χωρίς όμως να χάνει την αθωότητα και την παιδική του αφέλεια. Ο Μπάντι (Jude Hill) ζει μια φυσιολογική καθημερινότητα με τη μητέρα του, (Caitriona Balfe) τον αδερφό του (Lewis McAskie) και τη γιαγιά (Judi Dench) με τον παππού (Ciarán Hinds),

τον οποίο συμβουλευέται σχετικά με τη συμμαθήτριά που του αρέσει. Ο πατέρας του (Jamie Dornan), αν και απουσιάζει διαρκώς στο Λονδίνο λόγω δουλειάς, αφού έχει οφειλές σε ενοίκια και φόρους, είναι παρόν στις κρίσιμες στιγμές του δράματος και έχει δημιουργήσει μια σχέση εμπιστοσύνης με τους γιους του. Οι ισορροπίες στην καθημερινότητα του σκανδαλιάρη ήρωα ανατρέπονται, όταν η οικογένεια καλείται να αποφασίσει αν θα εγκαταλείψει το Μπέλφαστ.

Μέσα από το βλέμμα του εννιάχρονου Μπάντι, που ενσαρκώνει τον ίδιο τον σκηνοθέτη, ο Μπράνα αφηγείται τον παραλογισμό και την οδύνη μιας εμφύλιας διαμάχης με διακριτικό και νοσταλγικό τρόπο. Ο δημιουργός δεν αφήνει τίποτα στην τύχη. Ακόμα και οι ηθοποιοί της ταινίας κατάγονται από την Ιρλανδία. Το σενάριο εναρμονίζεται με τους ήρωες, σε σημείο που μέχρι και ο Jamie Dornan των «50 αποχρώσεων του γκρι» ξεδιπλώνει μέρος του ταλέντου του. Με μελοδραματικές σκηνές, εξομολογητικό τόνο και μια καρτ-ποσταλική ατμόσφαιρα, ο σκηνοθέτης θίγει θέματα μετανάστευσης, πολιτικού και θρησκευτικού φανατισμού, χωρίς, βέβαια, να λείπει ένα λεπτό πέπλο χιούμορ. Το *Belfast* στις τελευταίες του σκηνές ανακαλεί θύμησες από το σινεφιλικό *Cinema Paradiso*, γεγονός που συνάδει με την αγάπη του μικρού Μπάντι για το σινεμά.

Η υποδοχή της ταινίας στην Αμερική ήταν θερμότατη. Ο Κένεθ Μπράνα με τη σκηνοθετική του λιτότητα και μαεστρία μετρά ήδη 7 υποψηφιότητες στα βραβεία Όσκαρ.

STRANGERS ON A TRAIN

(1951) – ALFRED HITCHCOCK

ΣΤΑΜΑΤΙΑ ΚΑΛΛΙΒΩΚΑ

ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΗ ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ, ΤΜΗΜΑ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ

Περιγραφή: Ο Bruno Antony σκέφτηκε το καλύτερο σχέδιο για να ξεφορτωθεί τον πατέρα του, τη στιγμή που συνάντησε τον διάσημο τενίστα Guy Hanes. Οι δυο άντρες γνωρίζονται στο τρένο και ο ένας προτείνει στον άλλο να ανταλλάξουν φόνους. Η παρανόηση που δημιουργήθηκε μέσα από μια απλή συζήτηση στο τρένο θα αποτελέσει το υλικό του Hitchcock για ένα από τα καλύτερα ψυχολογικά θρίλερ.

Με σημείο εκκίνησης τη γνωριμία του Guy Hanes με τον Bruno Antony στη διαδρομή ενός τρένου, η ταινία του Alfred Hitchcock έχει ως κεντρικό της θέμα μια συμφωνία που χτίστηκε πάνω σαθρές βάσεις.

Η παρανόηση εντοπίζεται στη συλλογιστική πορεία ότι υπάρχει ο «τέλειος τρόπος για να σκοτώσει κανείς κάποιον». Πρόκειται για μια επινόηση του Bruno, ο οποίος θεωρεί πως αν κάνει ένας άγνωστος μια τέτοια ενέργεια αυτομάτως απομακρύνεται και από τις επικείμενες κατηγορίες και υποψίες.

Ο ίδιος λοιπόν επιτίθεται στην πρώην σύζυγο του Guy προκειμένου να τον διευκολύνει να προχωρήσει τη ζωή του και θεωρεί πως, πλέον και αυτός, πρέπει να ανταποδώσει τον φόνο.

Δεν φαίνεται όμως οι δύο πρωταγωνιστές να συμμερίζονται την ίδια άποψη περί του τέλειου δολοφονικού εγκλήματος. Έτσι, η πλοκή δεν παίρνει την τροπή που οραματίζεται ο Bruno.

Όσον αφορά το ερμηνευτικό κομμάτι ο Robert Walker στον ρόλο του δολοφόνου-ήρεμης δύναμης ξεπερνά τα όρια του συνηθισμένου και, συνδυαστικά με το σενάριο των Chandler και Ormonde και τη σκηνοθεσία του Alfred Hitchcock, καθιστά την ταινία αυτή ένα διαχρονικό must-see για όσους είναι λάτρεις του είδους αλλά και για όσους δεν είναι (ακόμα).

Το ασπρόμαυρο και οι σκηνοθετικές λεπτομέρειες του 1951 προσδίδουν στην παραγωγή μια ρετρό πινελιά η οποία ταιριάζει άψογα με την υπόθεση και την εξέλιξη της δράσης.

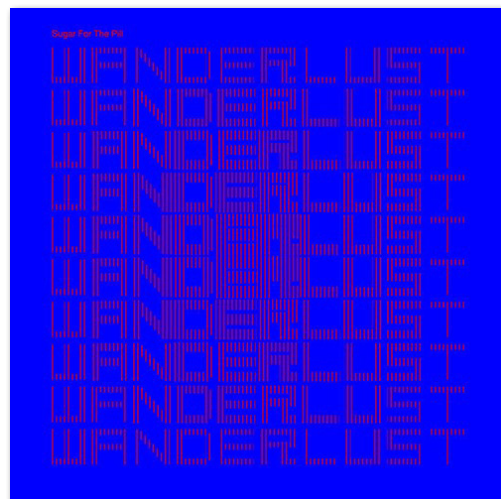

ΤΟ @UP ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ: ΝΕΕΣ ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΕΣ 2022

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΜΑΚΡΗ

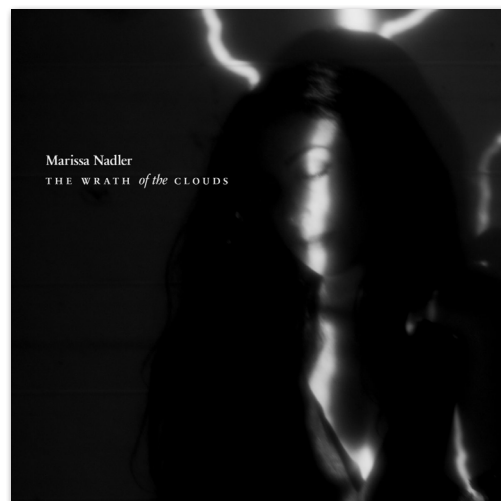
ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΗ ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ, ΤΜΗΜΑ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ

Το ντεμπούτο άλμπουμ *Wanderlust* των Αθηναίων *Sugar for the Pill* που κυκλοφόρησε από τη Make Me Happy Records, είναι (μέχρι στιγμής τουλάχιστον) μια από τις πιο δυνατές και άρτιες δουλειές που η εγχώρια μουσική σκηνή θα μας χαρίσει φέτος. Καθαρόαιμο shoegaze/dreampop με προφανείς μουσικές επιρροές (Slowdive, Lush, My Bloody Valentine). Ο τίτλος άλλωστε της μπάντας μάς παραπέμπει στο ομώνυμο τραγούδι των Slowdive. Εθιστικά riffs, άρτιες συνθέσεις που στέκονται επάξια δίπλα στις μουσικές επιρροές που αναφέρουν και τέλος τα νοσταλγικά και αιθέρια φωνητικά, τα οποία είναι ικανά να ανασύρουν στην επιφάνεια του νου μας τις πιο όμορφες αναμνήσεις μας. Κρατάω τη μελωδία του 'Quicksand', τις κιθάρες του 'Soul Can Wait', τους στίχους από 'Falling Back To You' και τα φωνητικά στο 'Shiver' για τα χρώματα που αλλάζουν κατά τη διάρκεια του κομματιού. Το artwork του δίσκου και ειδική έκδοση κόκκινου βινυλίου είναι must-have αν είστε συλλέκτες.

Sugar for the Pill – *Wanderlust*

Το *The Wrath Of The Clouds* είναι το νέο EP της Marissa Nadler που κυκλοφόρησε από τη Bella Union το Φεβρουάριο του 2022 και περιλαμβάνει δύο διασκευές ('Seabird', 'Saunders Ferry Lane') και τρία ακυκλοφόρητα κομμάτια που γράφτηκαν παράλληλα με τον προηγούμενο δίσκο της *The Path of The Clouds* (2021). Απόκοσμες αφηγήσεις, υπνωτικά φωνητικά, λυρικές και σκοτεινές ιστορίες μυστηρίου και φαντασίας και διασκευές που ξαναδίνουν ζωή σε παλαιότερα αγαπημένα κομμάτια μάς αποδεικνύουν ότι η Marissa αυτό που τελικά απολαμβάνει περισσότερο είναι να να εξερευνά μέσω της καλλιτεχνικής της δημιουργίας τις gothic και folk καταβολές της Americana. Στο 'Guns on the Sundeck' έχουμε την αφήγηση του κάποτε περήφανου πλοίου Queen Mary· μόνο που αυτή τη φορά η ιστορία δίνεται δραματοποιημένα μέσα από την οπτική ενός στοιχειωμένου πλοίου που αφηγείται τα πάθη και τις φρίκες που έζησε σε στεριά και θάλασσα: *I miss the ocean, she said / 'It's nice in the sun, but I need a break from the dead people.* Ακολουθεί το 'All of the Eclipses' με τις απαλές κιθάρες και κρουστά που μαζί με την ήρεμη φωνητική απόδοση της Marissa ανοίγουν τον δρόμο για την επόμενη στοιχειωμένη ιστορία που ακούμε στο 'Some Secret Existence'. Πρόκειται για την πραγματική ιστορία της Dottie Caylor, μιας γυναίκα με αγοραφοβία που εξαφανίστηκε το 1985 αφού υποτίθεται ότι μπήκε σε έναν σιδηροδρομικό σταθμό στην Καλιφόρνια. Η Nadler με τους στίχους της αφήνει να εννοηθεί ότι η ύπαρξη ενός ευτυχισμένου τέλους για εκείνη ήταν εφικτή: *Some said she got on the train / With a suitcase and a hat / And I hope it went that way / 'Cause no one's seen her since the spring / And I know she liked to dream of disappearing.* Ωστόσο, η θλίψη που αποπνέει η φωνητική εκτέλεση του κομματιού υποδηλώνει ότι κάτι τέτοιο ήταν ανέφικτο.

Marissa Nadler – *The Wrath Of The Clouds*

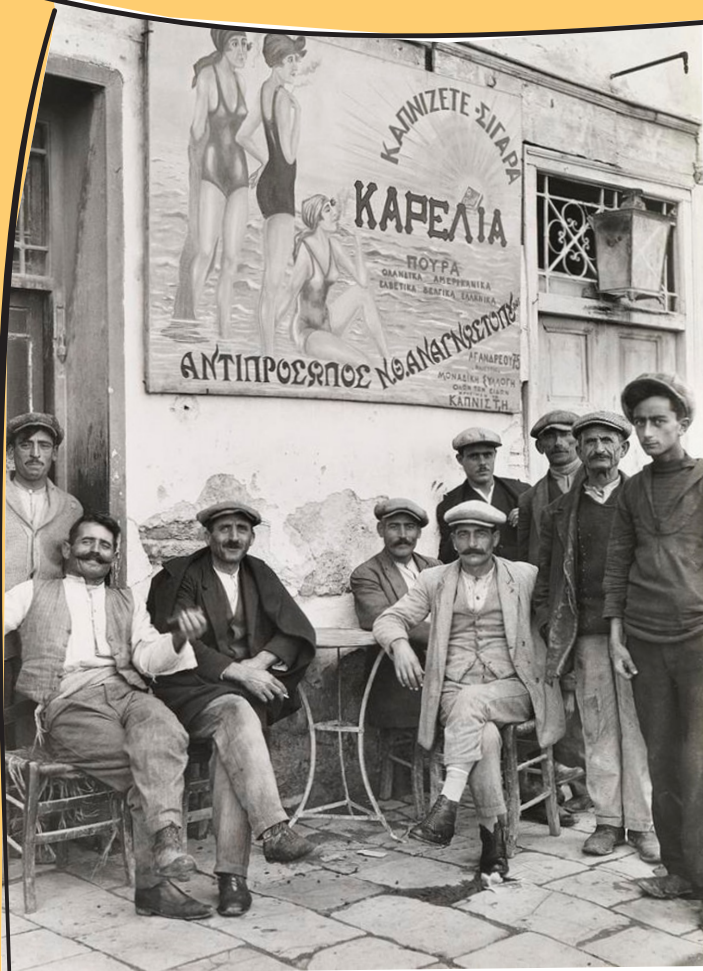

Θα κλείσω τις μουσικές προτάσεις με έναν δίσκο που επίσης καταπιάνεται με πιο σκοτεινά θέματα αλλά με έναν ιδιαίτερα δημιουργικό και –όσο οξύμωρο και αν ακούγεται– αισιόδοξο τρόπο. Το παράδοξο αυτό ενσαρκώνει μέσω των ενορχηστρώσεων το κουαρτέτο Toundra από τη Μαδρίτη. Ο όγδοος δίσκος τους Hex έρχεται να διαδεχθεί τον καλύτερό τους δίσκο μέχρι τώρα (Vortex, 2018). Η μπάντα καταφέρνει να μας χαρίσει έναν δίσκο που στέκεται περήφανα δίπλα από τον προηγούμενο δίσκο τους. Η επιτυχία του οφείλεται σε ένα επικό κομμάτι, το 'El Odio', το οποίο χωρίζεται σε τρία μέρη και έχει συνολική διάρκεια 22 ολόκληρα λεπτά. Τα κομμάτια πρέπει, παρά την αποσπασματική μορφή τους στον δίσκο, να ακουστούν με τη σειρά. Στο 'El Odio' ή 'Μίσος' στα ελληνικά συναντάμε και το άτυπο θέμα του άλμπουμ. Αυτό που απασχόλησε τους μουσικούς στο εν λόγω άλμπουμ είναι η ιδέα του μίσους και η τάση των ανθρώπων να επιλέγουν συχνά και να ενδίδουν πιο εύκολα σε όλες τις αρνητικές τους παρορμήσεις, στο μίσος – και όχι στην αγάπη. Η συνειδητοποίηση αυτή γίνεται στο 'El Odio' και περνάει, παρασύροντας και εμάς μαζί, μέσα από διάφορες φάσεις. Μέσω της τεχνικής της δυναμικής αντίθεσης (quiet/loud) οι Toundra δημιουργούν μια ατμόσφαιρα με πολλά και ετερόκλητα συναισθήματα. Την αισιόδοξη όψη του δίσκου, που προανέφερα, την εντοπίζω στην ικανότητά τους να μετατρέπουν το συναίσθημα μιας τόσο σκληρής συνειδητοποίησης σε τέχνη.

Toundra – Hex

ΟΙ ΛΟΥΟΜΕΝΕΣ ΤΟΥ ΚΑΦΕΝΕΙΟΥ

σημειωμάτιο

Ο Maynard Owen Williams ήταν ένας από τους πρώτους επαγγελματίες αντιπροσώπους της National Geographic Society. Αφού δίδαξε για ένα διάστημα στο Αμερικανικό Πανεπιστήμιο της Βηρυτού, ο Μ. Ο. Williams στράφηκε στον περιηγητισμό, εκδηλώνοντας, παράλληλα, τα ανθρωπολογικά και αρχαιολογικά ενδιαφέροντά του. Επισκέφτηκε πολλές φορές την Ασία, την Αίγυπτο και τη Μέση Ανατολή, ενώ φαίνεται να ήταν αυτόπτης μάρτυρας και στα γεγονότα της Οκτωβριανής Επανάστασης. Ήδη από τη δεκαετία του '20, καθιερώνεται με τα «φω-

τογραφικά ρεπορτάζ» του. Ο Williams βρέθηκε την Πάτρα το 1930, πιθανώς μετά από ταξίδι στην Ιερουσαλήμ, την Κύπρο και την Αίγυπτο. Την ίδια περίοδο, άλλωστε, «τραβάει» μια σειρά φωτογραφιών για το National Geographic με θέμα τις Δελφικές Γιορτές. Ο φακός του είχε από νωρίς στραφεί στους λαϊκούς και καθημερινούς ανθρώπους, χωρίς να αποφεύγει, ωστόσο, τις διαθλάσεις του οριενταλισμού.

Στη συγκεκριμένη φωτογραφία, ο Williams απεικονίζει τους θαμώνες ενός καφενείου στην περιοχή του λιμανιού της Πάτρας να ποζάρουν κάτω από τη διαφήμιση της ανερχόμενης τότε καπνοβιομηχανίας «Καρέλια». Δίγα χρόνια αργότερα, η εταιρεία «έβγαине» από τα σύνορα της Πελοποννήσου για να διεκδικήσει μια θέση ανάμεσα στις πιο σημαντικές καπνοβιομηχανίες της Ευρώπης. Απ' ό,τι διακρίνουμε στη διαφήμιση, το μαγαζί του αντιπροσώπου της εταιρείας Ν. Θ. Αναγνωστόπουλου ήταν στην οδό Αγ. Ανδρέου 75. Ακολουθώντας τη μόδα της εποχής, ο καπνέμπορος έχει επιλέξει τρεις «λουόμενες» με ολόσωμα μαγιό, για να διαφημίσει τα προϊόντα του. Ήταν η δεκαετία που το κάπνισμα έπρεπε να «κοινωνικοποιηθεί», να συνδεθεί με τη μόδα, το στυλ, την ένδυση, τη διασκέδαση, τη σεξουαλικότητα και τις απολαύσεις. Έπρεπε, δηλαδή, κατά κάποιον τρόπο, να γίνει «γυναικεία υπόθεση»· μια συνήθεια που θα «απελευθέρωνε» τις γυναίκες στον δημόσιο χώρο, τραβώντας παράλληλα και τα βλέμματα των ανδρών.

Η κάμερα του Μ. Ο. Williams καταγράφει μια σειρά από πολύ ενδιαφέρουσες αντιθέσεις, βασισμένες στην οπτική διάταξη των προσώπων της φωτογραφίας. Οι τρεις «λουόμενες» καπνίζουν, λοξοκοιτάζοντας τον πιθανό θεατή της διαφήμισης. Στην παρέα των ανδρών, καπνίζει μόνο ο ένας από τους εννιά. Άρα, μάλλον ο φωτογράφος δεν βρήκε την παρέα σε κάποια καθιερωμένη ώρα ανάπαυλας. Στη διαφήμιση, «έχει έρθει» το καλοκαίρι. Στο λιμάνι, ο χειμώνας αντιμετωπίζεται με κάπες, γιλέκα και τραγιόσκες. Στο πάνω μέρος της φωτογραφίας κυριαρχεί η ανοιχτή θάλασσα. Στο κάτω μέρος, το καφενείο, ο κατεξοχήν χώρος ανδρικής κοινωνικότητας, έχει εμφανή ίχνη φθοράς. Οι άνδρες της φωτογραφίας είναι όλοι «εργατικοί», σύμφωνα με τη γλώσσα της εποχής· ίσως αχθοφόροι. Το επιβεβαιώνουν τα «σκαμμένα» πρόσωπα και τα φτηνά ρούχα. Στη «δεξιά πτέρυγα», είναι όλοι σκυθρωποί. Μόνο στην «αριστερή πτέρυγα» επικρατεί μια νότα ευθυμίας. Τα μάτια όλων είναι στραμμένα στον φακό. Μοιάζουν να γνωρίζουν την απόσταση που τους χωρίζει από τις «λουόμενες»· ή, έστω, να αφήνουν τον φωτογράφο να αξιοποιήσει την απόσταση αυτή, με την τεχνική της ειρωνείας.

Το μόνο στοιχείο που ενώνει τη διαφήμιση με το καφενείο είναι η έννοια του «ελεύθερου χρόνου». Ο ελεύθερος χρόνος, η πιο σημαντική επινόηση της αστικής κοινωνικότητας του μεσοπολέμου, επανακαθόρισε τις ταξικές και πολιτισμικές διακρίσεις, και επηρέασε σημαντικά τις αναπαραστάσεις του φύλου. Στη φωτογραφία, για τις τρεις «λουόμενες», ο ελεύθερος χρόνος ταυτίζεται με την κολύμβηση. Για τους άνδρες, ο χρόνος αυτός συμπιέζεται σε μια βιαστική ομαδική φωτογράφιση· στο διάλειμμα, ίσως, της δουλειάς, ή, στη διάρκεια της αναμονής για τη μεταφορά κάποιων φορτίων. Ανάμεσα στην αστική θηλυκότητα και τον λαϊκό ανδρισμό, ανάμεσα στη διαφήμιση και την καθημερινότητα, ανάμεσα στην πλαζ και στο λιμάνι της εργασίας, οι μοντέρνοι καιροί άλλαζαν –οριστικά, μάλλον– τη σχέση του ατόμου με τον κοινωνικό εαυτό του.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΠΑΤΡΩΝ
UNIVERSITY OF PATRAS